

A NÉPESSÉG UTÁNPÓTLÁSA

(A XXII. Főépítési Konferencián Tatán 2017 augusztus 24-én 14:15-kor kezdett előadás szerkesztett változata)

1. A népesség pusztulása

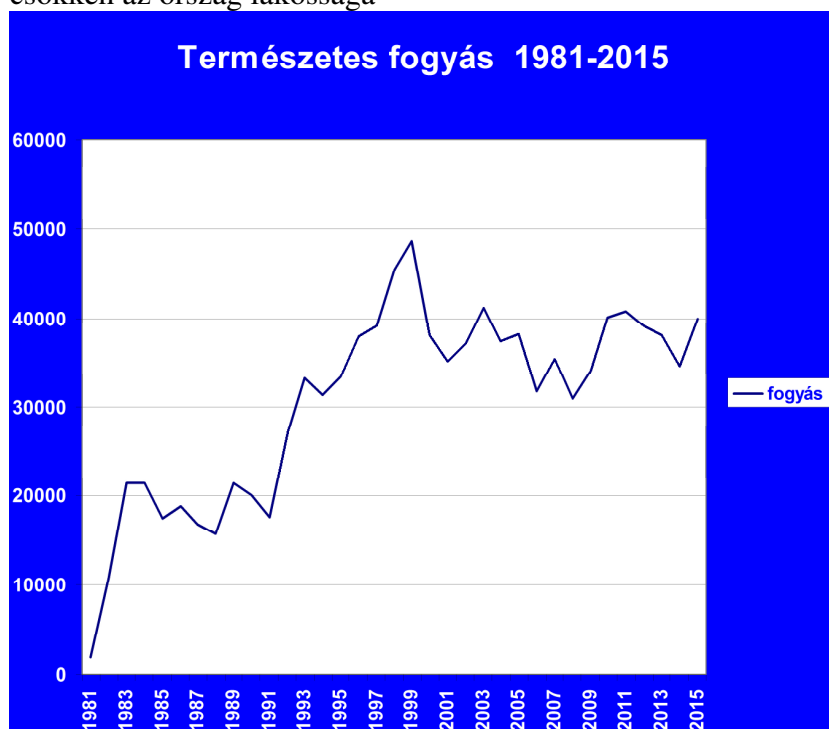
Magyarországon a 1980 óta a halálozások száma mindig meghaladja a születéseket vagyis immár 37 év óta az ország pusztul. Ez a pusztulás katasztrófális mértékű. Az I. világháború alatt a jelenlegi csonkaország területén a népesség csökkenése 138 242 fő volt. A II. világháború alatt a természetes népesség csökkenés az I. világháborúnak csak 30 %-át érte el, a Kádár bitortlás utolsó tíz éve alatt népesség pusztulás azonban már túlszárnyalta az I. világháború ilyen veszteségét megközelítőleg 20 %-kal. Az úgynevezett rendszer váltást követő első évtizedben azonban a népesség pusztulás két és félszeresére nőtt az I. világháború veszteségeinek. A XXI. század első évtizedében ennek a pusztulásnak sikerült majdnem a háromszorosát elérni az I. világháború népességcsökkenésnek.

Időszak	Természetes fogyás	1915-18 %-ában
1915-1918 között a természetes fogyás	138242	100.0 %
1945-ben a természetes fogyás	42232	30,5 %
1981-1990 között a természetes fogyás	165539	119.7 %
1991-2000 között a természetes fogyás	351625	254.4 %
2001-2010 között a természetes fogyás	399014	289.1 %
	712623	515.5 %
1981-2010 között a természetes fogyás	878816	635.7 %
2011-2015 között a természetes fogyás	189723	
tíz évre vetítve 2x 189723 =	379446	274.4 %
1981-2015 között a természetesfogyás	1,068539	772.9 %

1996 ápr. 22-én Országgyűlési Napló 19087. oszlopa szerint, a szocialista kormány részéről Szabó György a népesedés előmozdítását illetően a parlamentben kijelentette, hogy a „kormányok hiába tesznek, és hiába cselekednek” de azt is, hogy „semmilyen állami szigor nem volt még képes egy nemzetet rábírní önmaga jókedvű bővített újratermelésére”

A Népszabadságban még 2012 jún 14-én is a Népszabadság 11. oldalán Friss Róbert még azt fejtegette, hogy a megfelelő szociális ellátástól nem függne a népesedés alakulása.

2011 óta a FIDESZ kormány fölismerte a súlyos helyzetet és számtalan fontos intézkedéssel törekszik annak orvoslására, a sajnálatos helyzet azonban az, hogy az országot még nem sikerült fölrázni; iszonyú a katasztrófába amibe rohanunk, s valójában a népesség a nemzet sírját ássa. A 2011-2015 év öt évének a népesség vesztesége is ugyanis az I. világháborús veszteségnek, még mindég 2,7 -szerese. Jelenleg is minden évben 40 000 fővel csökken az ország lakossága

Ez annyit jelent, hogy 1980 és 2015 között minden évben tulajdonképpen egy olyan város tűnt el a térképről, mint Baja vagy Salgótarján, Cegléd vagy Ózd. Tehát 1980 óta a 36 ekkora város tűnt el Magyarországról. Így hiába beszélünk 15 milliós magyarságról, ha közben az ország szíve tízévenként négyszázezerrel pusztul, ami **h á r o m** világháború pusztításával vetekszik.

A nemzetet nem véletlenül nevezik magyarul nemzetnek, ami mutatja a magyar nyelv bölcséleti mélységeit, s amit egyébként Czákó Gábor :«Beavatás a magyar észjárásba» című, Budapesten 2008-ban megjelent, műve is vizsgál.

A nemzet szó legrégebbi ismert előfordulásai:

1315 Gyulafehérvári sorok¹

1395 Besztercei szójegyzék¹

1416 körül keletkezett fordításból

1466-ban másolt Tatrosi kódex (=München Cod. Hung 1):

„Kecskekigyóknak nemzeti, ki mutatott nektek

elfutnotok Istennek jövődő haragjától.”(Máté 3:7)²

1627-ban gr. Eszterházy Miklós nádor:

¹ Benkó Lóránd(főszerk.): A magyar nyelv történeti-etimológiai szótára, Második kötet, Budapest 1970, 1012. oldal.

² Czuczor Gergely Fogarasi János: A magyar nyelv szótára IV. kötet, második rész, Pest 1867, 809. oszlop.

„Hogy azoknak gonoszságok miatt is legyen az Istennek látogatása szegény hazánkon és nemzetünkön.”²

2. Gyermekszámnövekedési valószínűségek vizsgálatának tanúsága

A népességfogyás mikéntjét és a népesedés utánpótlásának összefüggéseit leginkább a gyermekszámnövekedési valószínűségekből követhetjük. Ezek híven tükrözik a termékenység tényezőinek változásait, és színes képet adnak a népesedés alakulásáról

A gyermekszámnövekedési valószínűség az a hányados, aminek a nevezője a szóban forgó népességben azoknak a nőknek a száma, akik valamely születési sorrendet elérték, s aminek a számlálója azoknak a nőknek a száma, akik a következő születési sorrendet érték el, az Egyesült Nemzetek „Soknyelvű Demográfiai Szótára” francia kötele szerint³. Az angol kiadás a gyermekszámnövekedési valószínűséget parity progression ratio-nak nevezi.⁴

A gyermekszámnövekedési valószínűségek fogalmát legkönnyebben a közvetlen számításának módszeréből érthetjük meg.

A közvetlen módszer azonban olyan részletesen kiadott adatokat tételez föl, amelyet az országok ritkán tesznek közzé, ezért a francia demográfus, Louis Henry közvetett súlyozásos módszert dolgozott ki.⁵

---

³ „La population des femmes ayant eu au moins n+1 enfants, parmi celles qui en ont au moins n. mesure ce qu'on appelle la probabilité d'agrandissement des familles de n; en l'ent” Commission du dictionnaire démographique de l'Union internationale pour l'étude scientifique de la population: Dictionnaire démographique multilingue, volume français (Publication du service de la population, Bureau des affaires économiques et sociales, ST/SOA/Ser. A, Etudes démographiques N 29) New York 1958, 58. oldal, 634.4 szám

⁴ Demographic Dictionary Committee of the International Union for Scientific Study of Population: Multilingual Demographic Dictionary, New York 1958, 41. oldal, 636.4.

⁵ Louis Henry. Fertility according to Size of family : Application to Australia (Publications of the Population Branch, Bureau of Affairs, United Nations, Department of Economic and Social Affairs, ST/SOA/ Ser. N/4, Population Bulletin of the United Nations, N 4, December 1954, 10. oldal.

L(ouis) H(enry): „Un nouveau tableau statistique: les naissances suivant, le rang et l'année de naissance de l'enfant précédent.” Population, 1961, július-szeptember 515. oldal-

Ezt a két eljárást hasonlítja össze Roland Pressat táblázata Roland Pressat: L'analyse démographique Paris 1969, című könyvének 194. oldalán Franciaországban a házasságban születettekre számolva 1965-ben és 1966-ban.

Bal oldalt a második (b) oszlopban a második születéseket sorolja föl évenként 1966-tól visszamenően.

Év	Második születések	Közvetett eljárás			Közvetlen eljárás			
		Súlyok	("súlyozott átlagok")		1965		1966	
			$d = b \times c$ 1965 (%-ben)	$e = b \times c$ (de egy évvel előbbre moz- dítva) %-ben 1966	Harmadik születések az előző szü- letés éve szerint	$g = f/b$ %-ben	Harmadik születések az előző szü- letés éve szerint	$i = h/b$ %-ben
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)
1966	219 801			4,4			2 313	10,5
1965	216 312	2	4,3	34,6	2 315	10,7	25 085	116,0
1964	216 483	16	34,6	71,4	26 025	120,2	31 985	147,7
1963	211 985	33	70 0	40,3	32 743	154,5	20 432	96,4
1962	204 698	19	38,9	22,5	19 833	96,9	12 851	62,8
1961	206 302	11	22,7	14,4	12 884	62,5	8 903	43,2
1960	199 507	7	14,0	8,0	8 891	44,6	6 117	30,7
1959	202 016	4	8,1	6,1	6 174	30,6	4 404	21,8
1958	198 016	3	5,9	4,0	4 376	22,1	3 200	16,2
1957	205 418	2	4,1	4,1	3 221	15,7	2 284	11,1
1956	199 791	2	4,0	2,0	2 323	11,6	1 574	7,9
1955	198 777	1	2,0		1 669	8,4	1 163	5,9
1954	202 865				1 206	5,9	866	4,3
1953	204 152				827	4,1	585	2,9
1952	212 309				600	2,8	436	2,1
1951	218 059				429	2,0	278	1,3
1950	235 382				305	1,3	203	0,9
1949	240 646				204	0,8	105	0,4
1948	219 381				97	0,4	59	0,3
1947	195 911				50	0,3	27	0,1
1946	210 717				33	0,2		
1945	151 391				18	0,1		
1944	149 529						(28)	0,2
1943	135 088				(17)	0,1		
Összesen			208,6	211,8	124 240	595,8	122 898	582,7
			$\frac{124240}{208600}$	$= \frac{122898}{211800}$				
a_2 (‰)			= 595‰	= 580‰	596‰		583‰	

Forrás: Roland Pressat: L'analyse démographique, Paris 1969, 194. oldal.

A táblázat jobb fele az (f)-(i) oszlopokban mutatja a harmadik születések valószínűségének **közvetlen számítását**

Az (f) oszlopban találjuk a harmadik születéseket 1965-ben szétszítva aszerint, hogy a második szüléstől hányadik évre történtek.

A (g) oszlop adja az eredményt, ha az (f) oszlopban levő számot osztjuk a (b) oszlopban levővel és **a harmadik gyermek valószínűsége** a (g) oszlopban található részeredmények összege

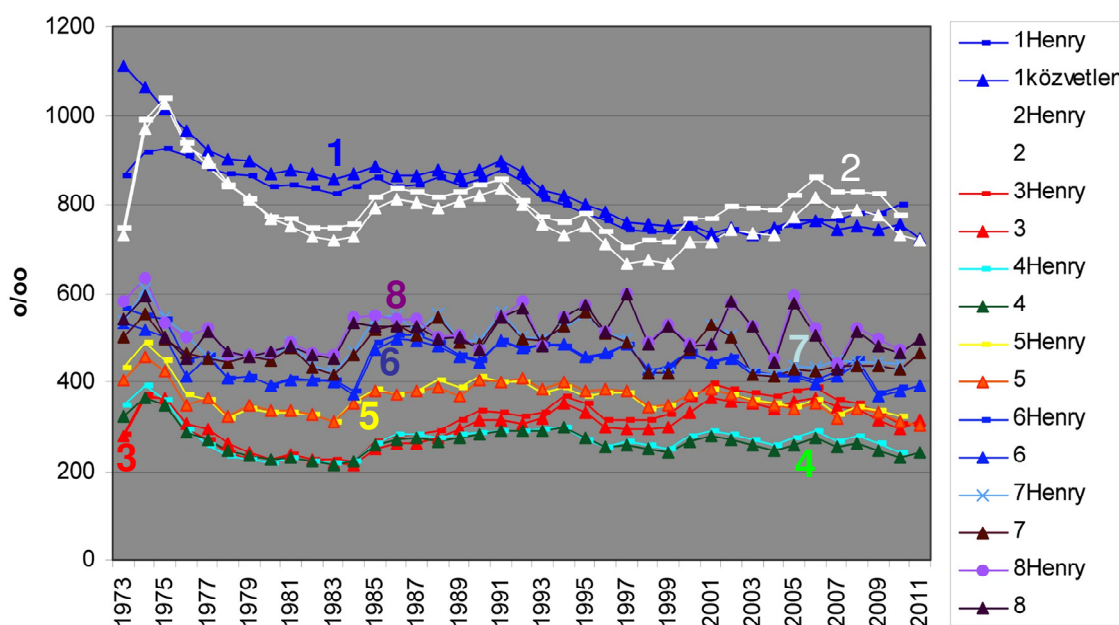
A táblázat bal fele a (c)-(e) oszlopokban mutatja a harmadik születések valószínűségének **közvetett számítását**. Mégpedig a (c) oszlopban találjuk a harmadik születések számításához Louis Henry által számított súlyokat, amikkel a (b) oszlopban levő számokat szorozva kapjuk a (d) oszlopban levő szorzatokat.

A (d) oszlopban levő szorzatok összege lesz azután az osztó, amivel az illető országban ténylegesen előforduló harmadik születéseket kell elosztani, hogy a harmadik születések valószínűségének az eredményét közvetett számítással megkapjuk

Ez a közvetett eljárás azért hasznos, mert kevés országban és kevés esetben adják a ki a különböző sorrendű születéseket aszerint szétszítva, hogy hány év telt el az előző születés óta.

Magyarországon a két módszert 1973 és 2011 között minden évben összehasonlíthatjuk. Ezen összehasonlításokból kiderül, hogy mind a házasságból születettek, mind pedig az összes születések vizsgálatánál nincs számottevő különbség a Henry-féle súlyozással nyert becslések és a közvetlen teljes körű számítások végeredménye között. Tehát a Henry-féle súlyozással végzett becslések is megbízható eredményeket nyújtanak a szóban forgó vizsgálatokra.

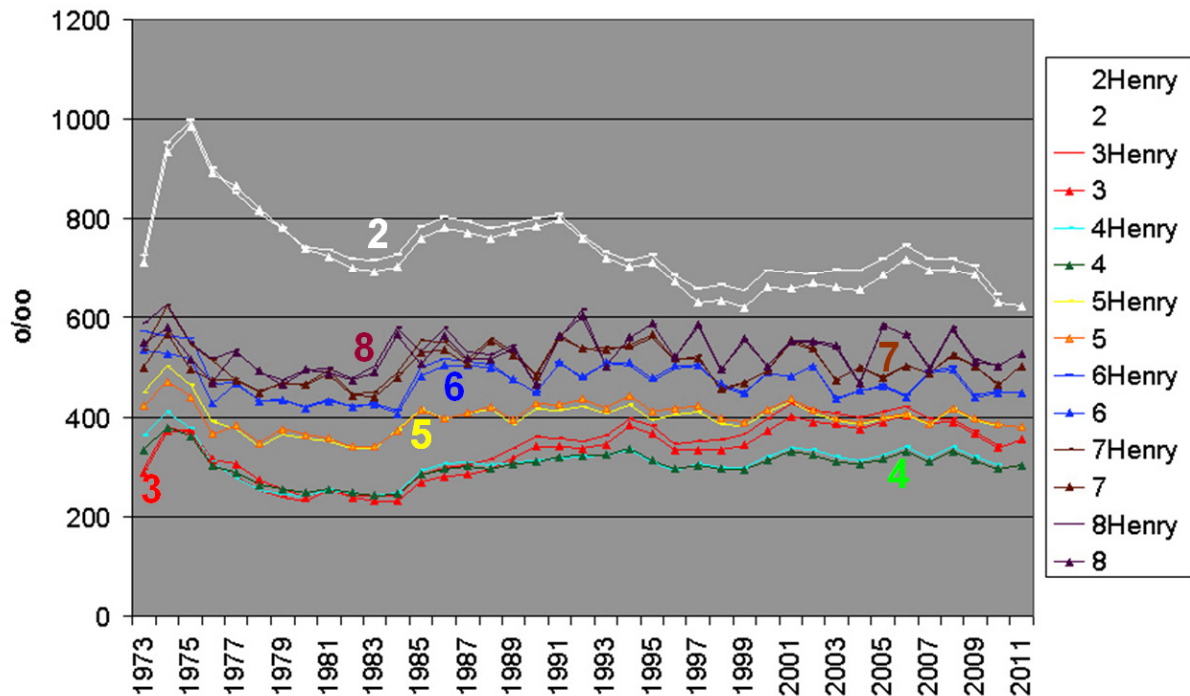
**Henry & közvetlen számítás összehasonlítása
a házasságból születettek valószínűségei értékeinél**

A házasságból születettek esetében nincs számottevő különbség, ha az értékeket akár Henry súlyozásával becsüljük, akár közvetlenül számítjuk,

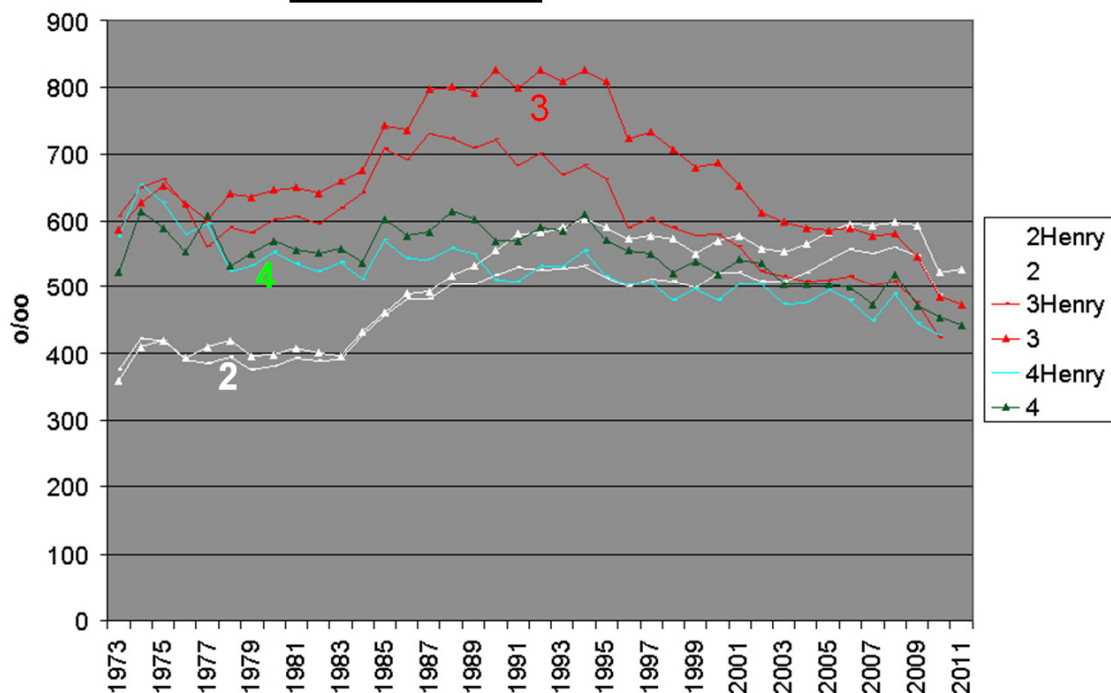
Henry & közvetlen számítás összehasonlítása az összes született valószínűségi értékeinél,

ahol szintén nincs számottevő különbség a két eljárás eredményei között:

A házasságon kívül születettek esetében azonban az első négy gyermekek valószínűségét a Henry-féle becslés alulbecsüli:

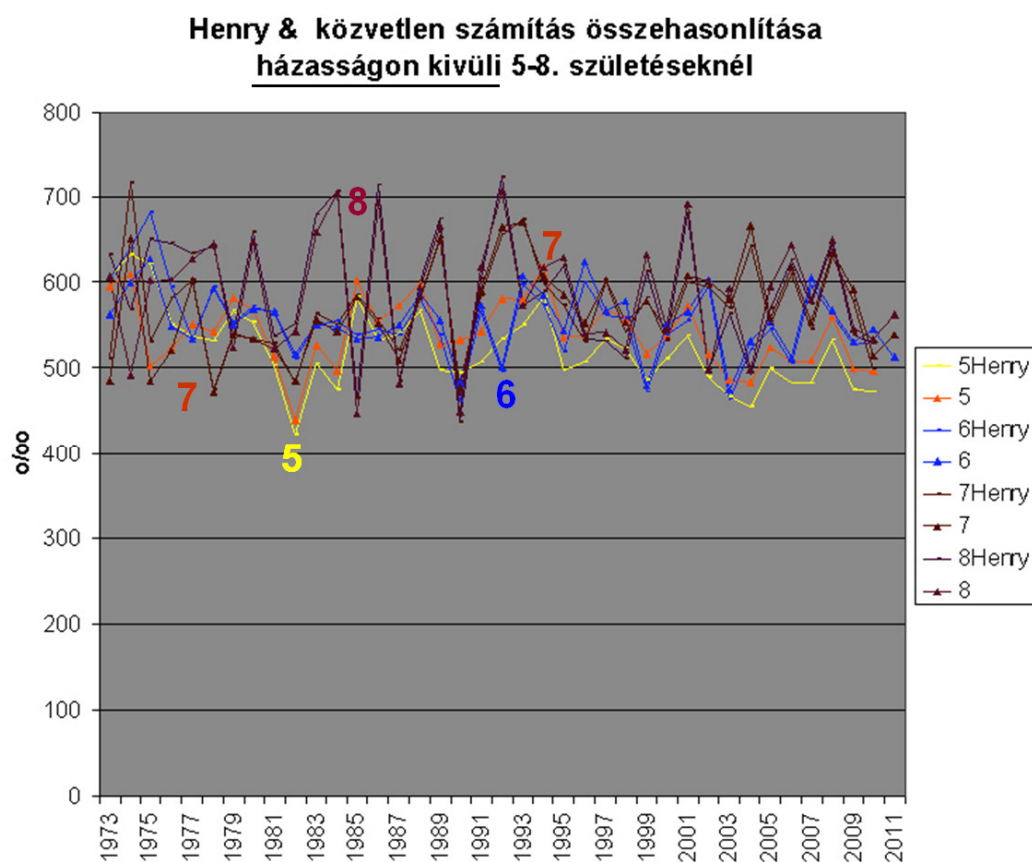
Henry & közvetlen számítás összehasonlítása házasságon kívüli 2.-4. születéseknél

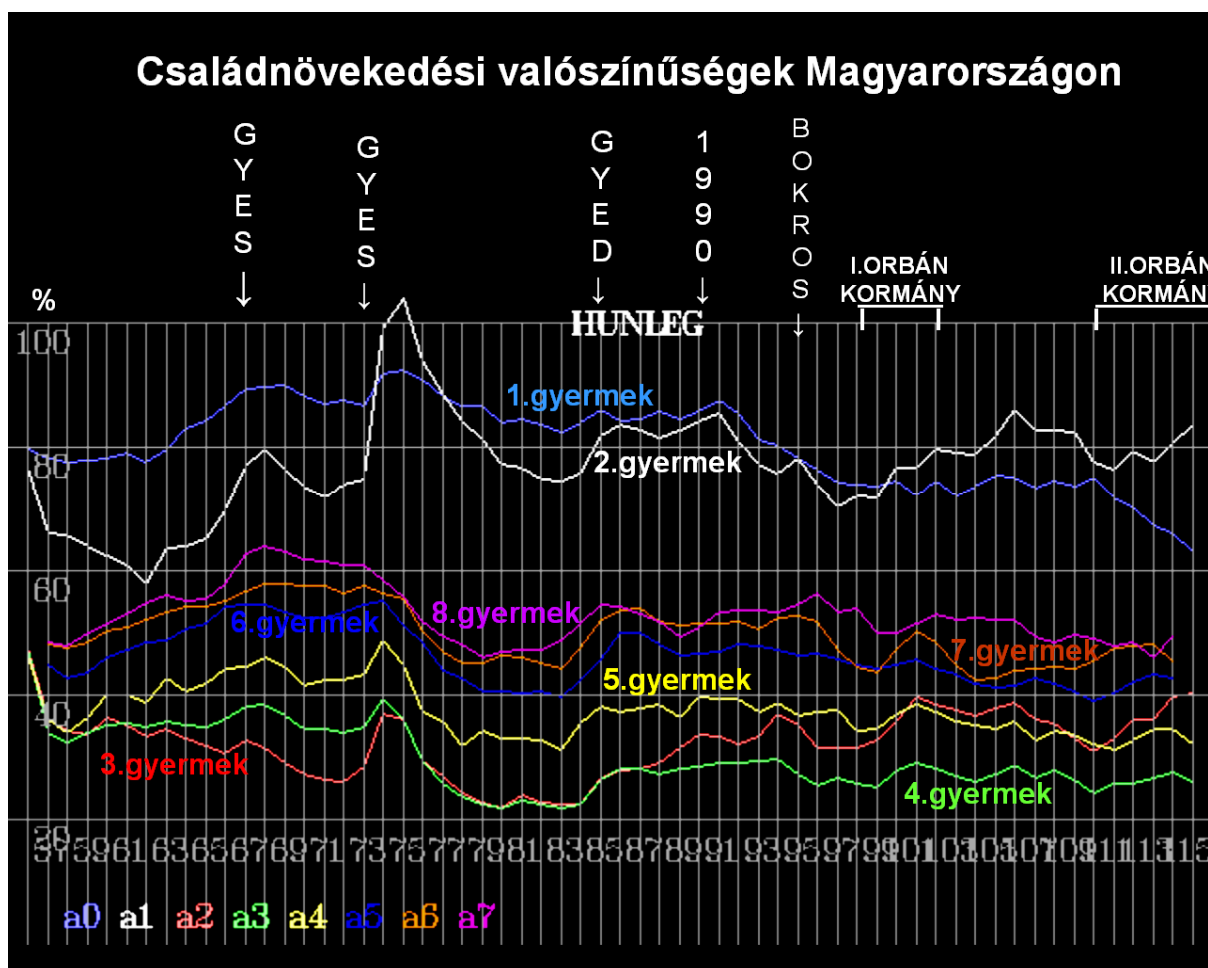
A házasságon kívül születettek vizsgálatánál láthatjuk tehát, hogy
a 2. születéseknél 1990 után,
a 3. születéseknél már 1977-től, de különösen 1990 után
a 4. születéseknél 1987 és 1997 között
a Henry-féle súlyozásos becslés alábecsüli a születések valószínűségét.

Louis Henry súlyozása az „enlargissement de la famille” a családok
megnagyobbodásának, és nem a családokon kívüli születések vizsgálatára készült.

Ennek ellenére az 6. és annál magasabb születési sorrendekben gyakorlatilag ismét
nincs eltérés a két eredmény között:

A családnövekedési valószínűségek a családpolitikai intézkedések hatékonyságát
meglehetősen nagyérzékenységgel tükrözik és azok eredményességét a következő ábrákon
részletesen tanulmányozhatjuk .

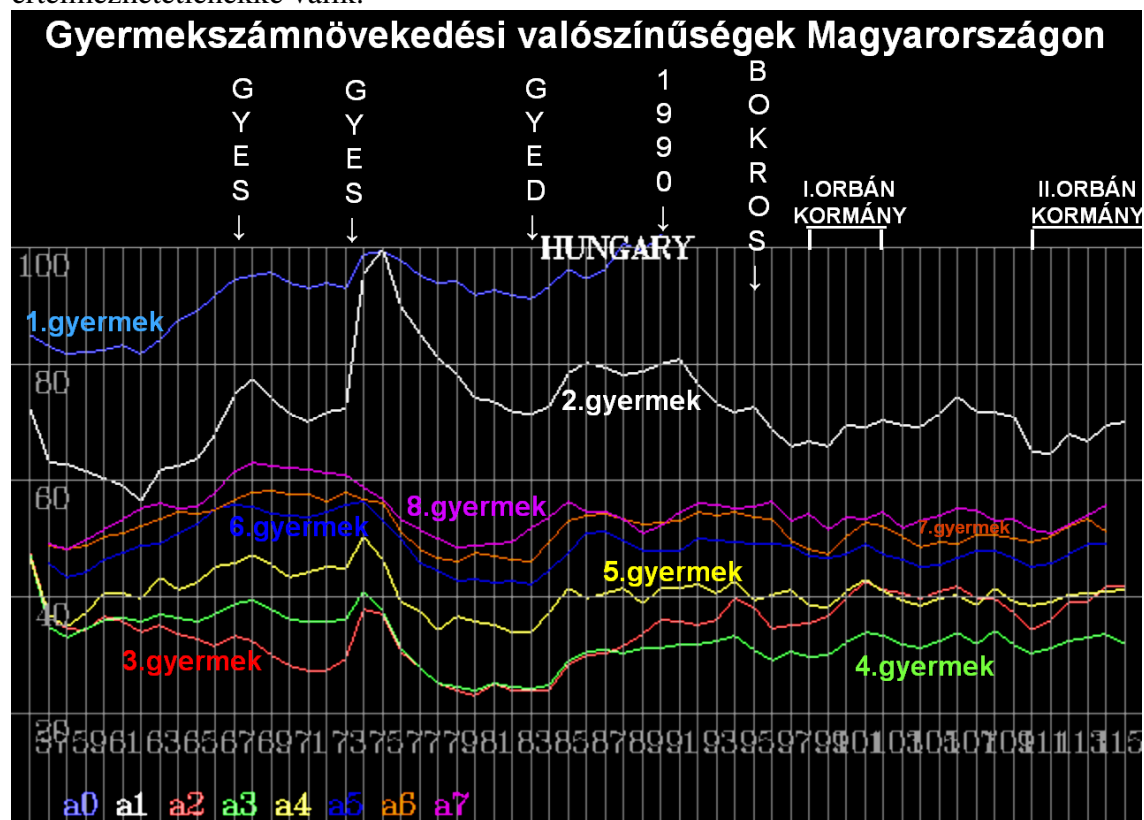
Láthatjuk hogy a GYES 1966 évi bevezetése elsősorban a második gyermekek gyakoriságát növelte a többi születési sorrendre a hatása mérsékeltebb volt. A GYES 1972-évi összekapcsolása a művi vetélések visszaszorításával szintén különösen a 2. gyermekek számát ugatta meg igen hatásosan, de valójában minden születési rendben megemelte a gyermekek számát. Így az 1972 évi születési hullám korántsem korlátozódott a Ratkó gyermekek születési korba lépésének hatására, hanem a népesedéspolitikai intézkedéseknek sikerült a születéseket -sajnos csak egyedül 1973-4-ben-, a népesség utánpótlásának szintjére hozni.

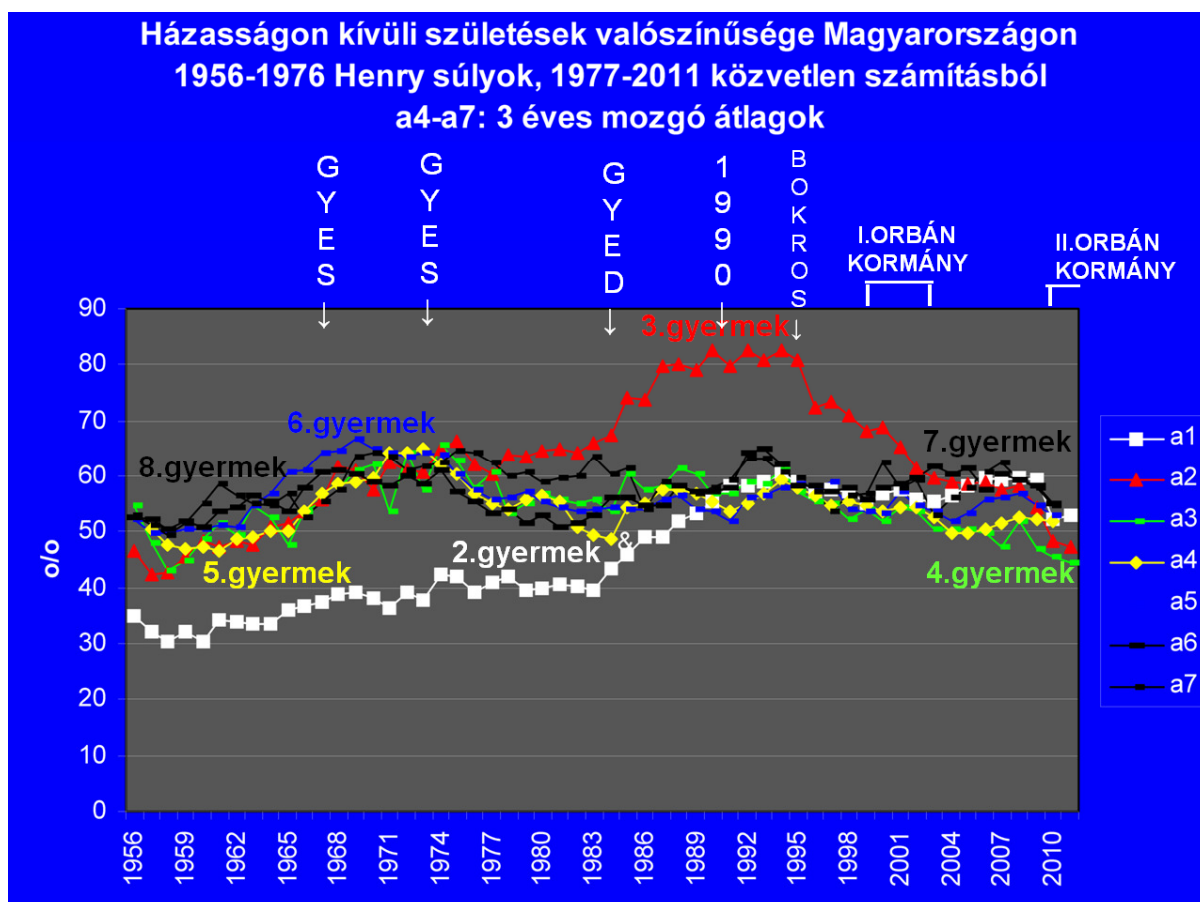
1974 után azonban ez a hatás hamarosan elenyészett és azt 1983-ban a GYED bevezetésével igyekeztek ellensúlyozni. Azt is láthatjuk, hogy a GYED-nek minden születési sorrendre nem jelentéktelen hatása volt, ha ugyan a népesség utánpótlásának szükséges szintjét többé nem érték el. Talán a legjelentékenyebb eredménye a GYED-nek az lett, hogy a 3. gyermekek valószínűsége, ami 1984-ben 22.4 %-ra csökkent, lassan de kitartóan emelkedni kezdett és a GYED hatására 1994-ben már 36.9 %-ot mutatott.

Az úgynevezett rendszerváltás hatására azután a legalapvetőbb családnövekedési valószínűségek, vagyis már az első és második gyermek gyakorisága is zuhanni kezdtek. A Bokros csomag hatására azután ez a zuhanás nemcsak az első és második gyermekek esetében erősödött meg, hanem kiterjedt minden születési sorrendre.

Ezt az esést egyedül az I. Orbán kormány tudta megfordítani, hogy az utána következő kormányváltást követően a 2. gyermekek valószínűségén kívül az összes trend ismét visszasüllyedjen a rendszerváltás óta jellemző katasztrofális zuhanás felé.

Az összes gyermekek, -tehát nemcsak a házasságból születettek- gyermekszám-növekedését ábrázolva a családnövekedési valószínűségekhez teljesen hasonló alakzatot találunk, kivéve az első születéseket, melyeket csak a házasságkötésekhez mérve vizsgálhatunk, és azok mutatója gyakoriságuknak a házasságok fölé emelkedésével értelmezhetetlenné válik.

A házasságon kívüli születések valószínűségei a családnövekedési és gyermekszám-növekedési valószínűségekkel ellentétben Magyarországon általában egyetlen nyalábot alkotnak.

Kivételt képezett a házasságon kívül született második gyermekek valószínűsége, ami a nyalábtól jelentősen, az első tizenöt évben 30%-kal is lejjebb húzódott, majd a GYED 1983. évi bevezetésre fölhúzódott a nyaládba.

Feltűnő módon ezzel párhuzamosan 1983-tól fogva szintén a GYED hatására, a házasságon kívüli harmadik gyermekek valószínűsége ugyanakkor kiemelkedett ebből a vizsgált nyalábból és magasán maradt, amíg a Bokros csomag a GYED működését 1995-ben föl nem számolta.

3. A népesség utánpótlása

Azt, hogy a gyakorlatban a családnövekedési valószínűségek mit jelentenek, a következő számításból tűnik ki:

2015-ben

az első gyermek valószínűsége $a_0 = 63\%$

a második gyermek valószínűsége $a_1 = 83,6\%$

a harmadik gyermek valószínűsége $a_2 = 40,4\%$

Ez a valószínűségszámítás szabályait követve annyit jelent, hogy a családoknak

63%-ban született első gyermek, mert $a_0 = 63\%$

53%-ban született második gyermek mert $0.63 \times 0.836 = 0.527$

21%-ban született harmadik gyermek, mert $0.63 \times 0.836 \times 0.404 = 0.213$

vagyis a családok 37 %-ban egy gyermek sincs,
s majdnem 47 százalékában nincs második gyermek.

Ezekből a számokból kitűnik a magyar népesség utánpótlásának legnehezebben áthágható akadály

Ezek a számítások azt is mutatják, hogy valójában a család növekedéséből hogyan alakul a népesedés utánpótlása, amit a teljes termékenységi mutatóval is mérhetünk:

A teljes termékenységi arányszám=

$$\sum_{x=15}^{x=49}$$

korszerinti születési arányszámok_x

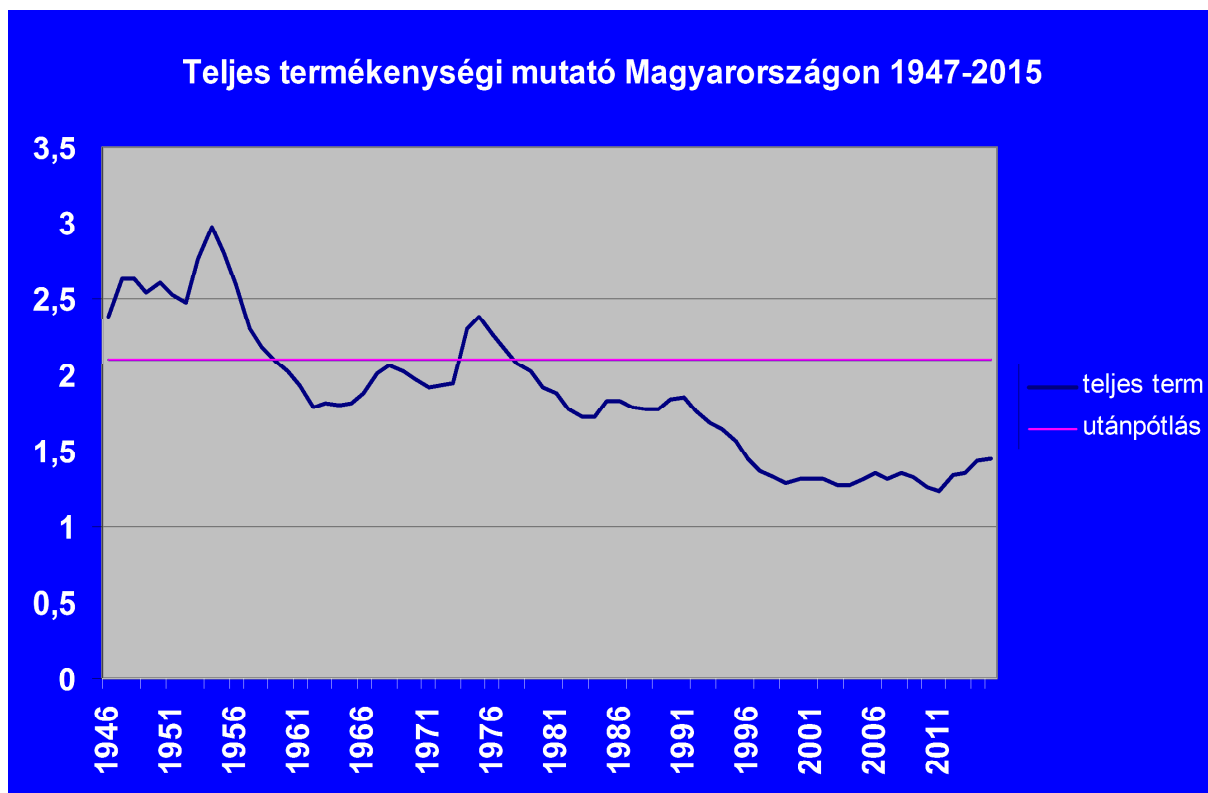
ahol x =anya életkora

A teljes termékenységi arányszám tehát azt mutatja, hogy 1000 nőnek hány gyermeke születne, ha őket a halálozás teljesen elkerülné, és életkoruk során annyi gyermekük születne, mint ahány gyermekük születik jelenleg a megfelelő korú nőknek.⁶

A következő ábra mutatja a teljes termékenységi arányszám alakulását Magyarországon az elmúlt 50 év során 1946 és 2016 között.

⁶ Demographic Dictionary Committee of the International Union for Scientific Study of Population: Multilingual Demographic Dictionary, New York 1958, 41. oldal, 636.3.

Az ábrából kitűnik, hogy a művi vetélés szabadra engedését követően 1956 után a „létező szocializmusban” népesedés pusztán négy év hosszáig, 1973-1977 között tudta elérni az utánpótlás szintjét. Annak további esését a GYED valójában csak megállítani tudta

Az úgynevezett rendszerváltással 1990 után azonban a népesedés utánpótlásának hiánya egyre veszélyesebben fokozódott egészen 1997-ig. További süllyedését 1998-ban az I.Orbán kormánynak sikerült megállítani. A II.Orbán kormánynak pedig harminchét év után először sikerült emelni, mégpedig az 2011. évi 1,24-es mélypontról 2016-ban 1,49-re. Ez a családonként átlagosan másfél gyermek azonban még a Kádár-féle gulyáskommunizmusban tartott 1,78-as szintet sem éri el, még kevésbé pedig az utánpótláshoz szükséges 2,1 gyemekét

**A teljes utánpótlási arányszám 2011-ben 1,24-ről,
2016-ban 1,49-re emelkedett
vagyis 5 év alatt 0,25-gyel.**

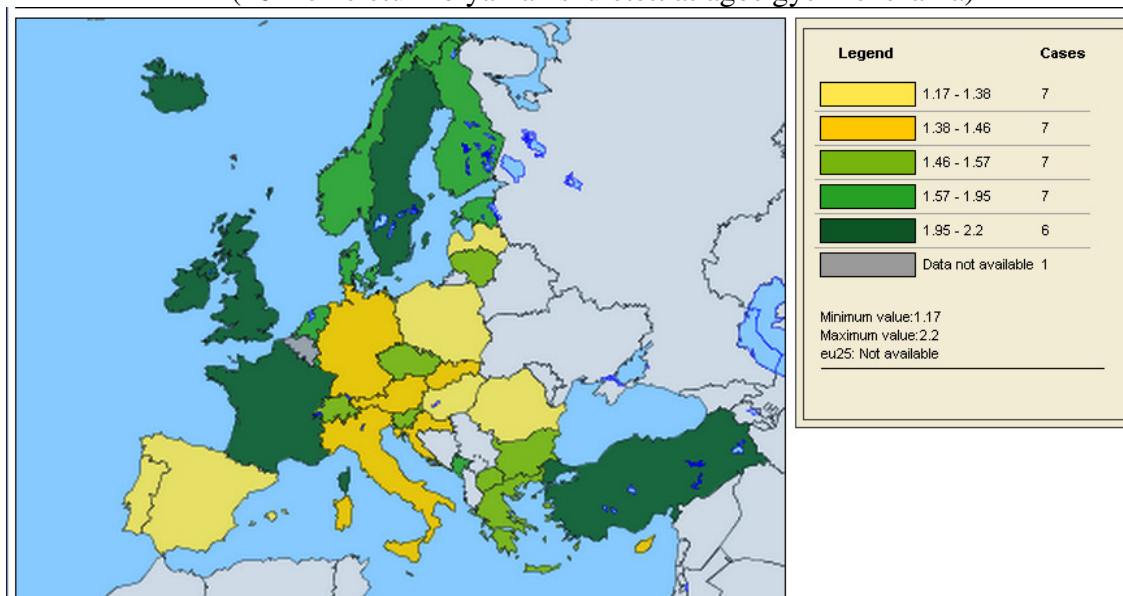
Ez azt jelenti, hogy évenként 0,05-tel emelkedett.

**Az utánpótlási szint, 2,1 és 1,49 között a különbség 0,61
amiből az következik, hogy ezzel az emelkedéssel
csak további 12,2 év múlva lehet
a szükséges 2,1 gyermek utánpótlás szintjét elérni.**

Azt szokták mondani, hogy a népesség utánpótlása egész Európában jóval a szükséges szint alatt lenne. Ezt a következő kortogramm megcáfolja:

Teljes termékenységi arányszámok Európában 2010-ben (nőknek életük folyamán született átlagos gyermekszáma)

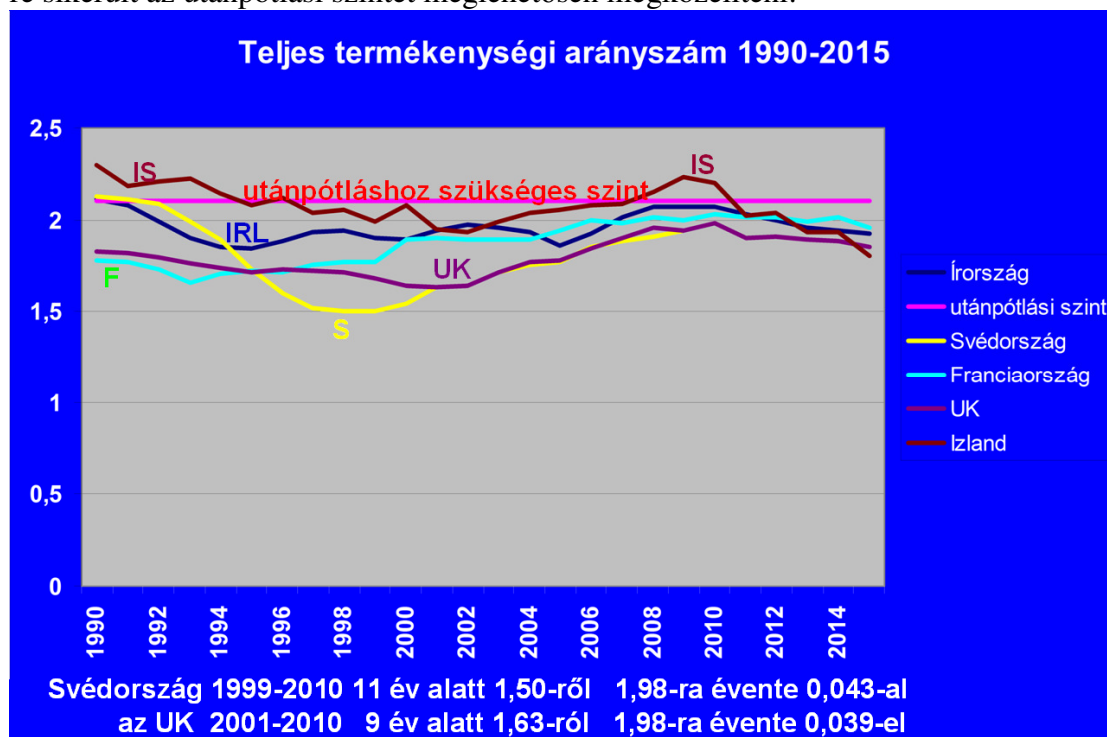

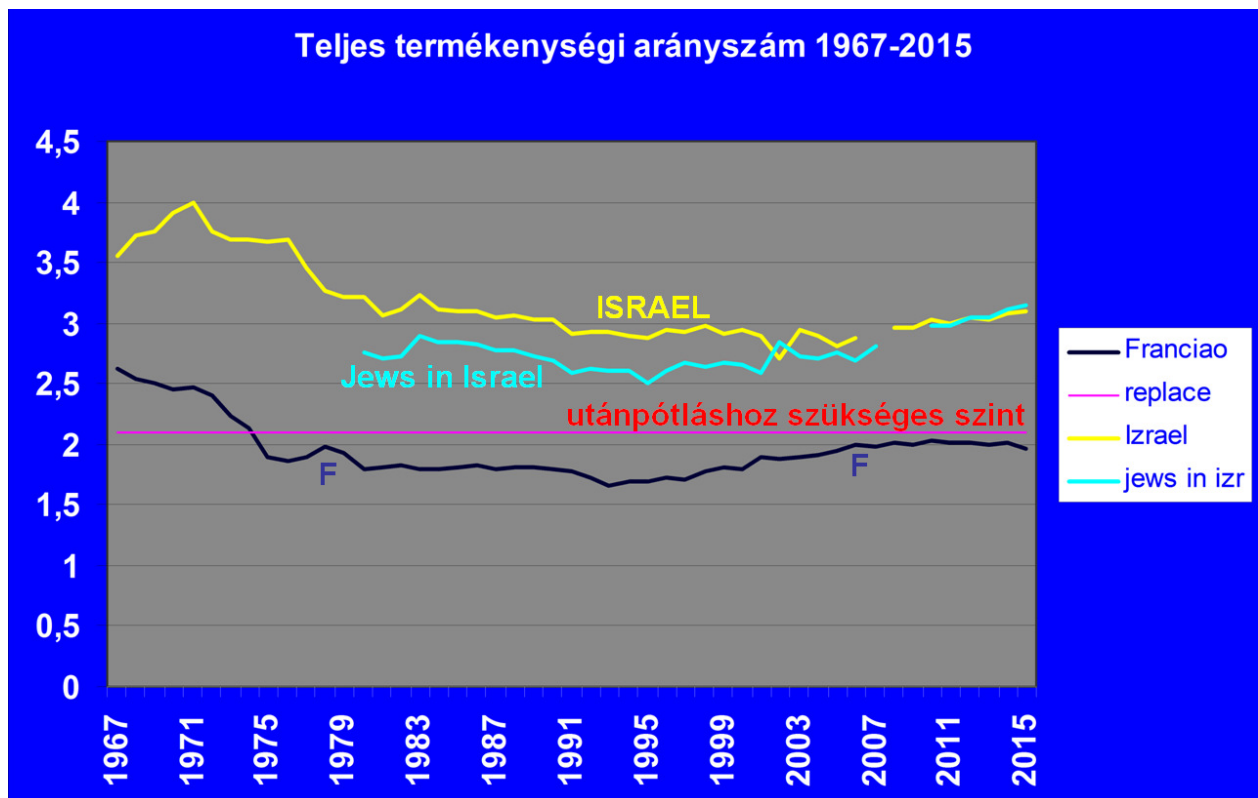
Eurographic Association code: tsdde 220

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statostic/search>

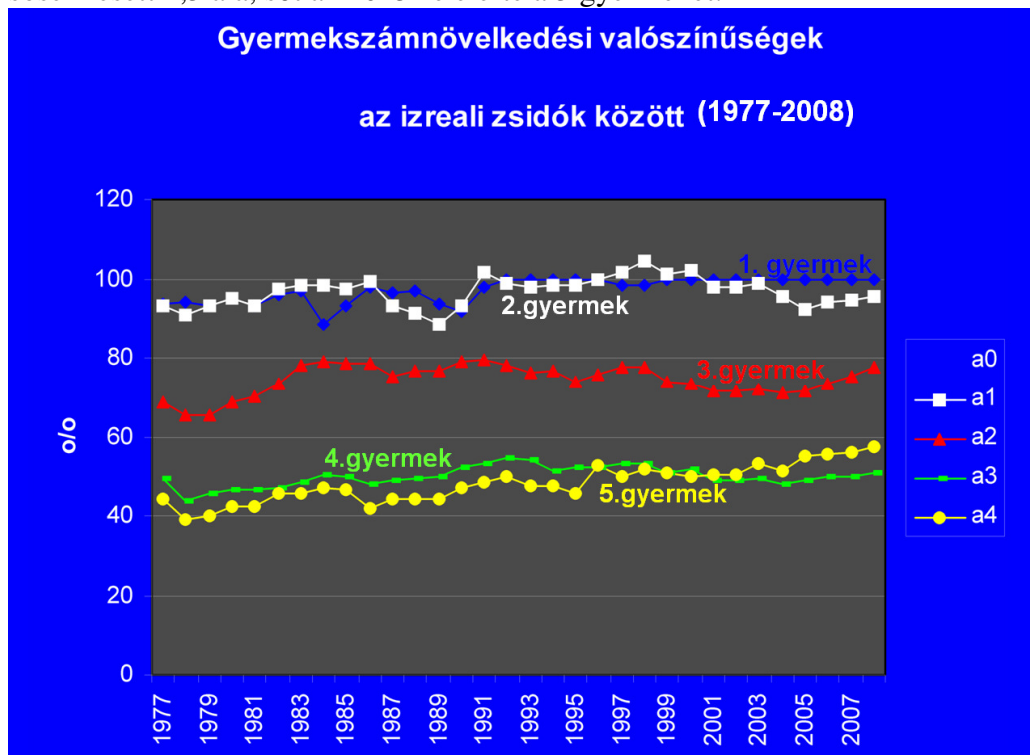
Láthatjuk, hogy valójában a népessépusztulás tulajdonképpen csak Közép-Európát fenyegeti, a nyugat-európai és az észak-európai államoknak sikerült visszatérni az utánpótlási szintre, vagy legalábbis megközelíteni azt.

Írországnak és Izlandnak a teljes termékenységi arányszáma általában a 2,1-e szint körül ingadozott, Franciaországban, az Egyesült királyságban és Svédországban pedig 2010-re sikerült az utánpótlási szintet meglehetősen megközelíteni:

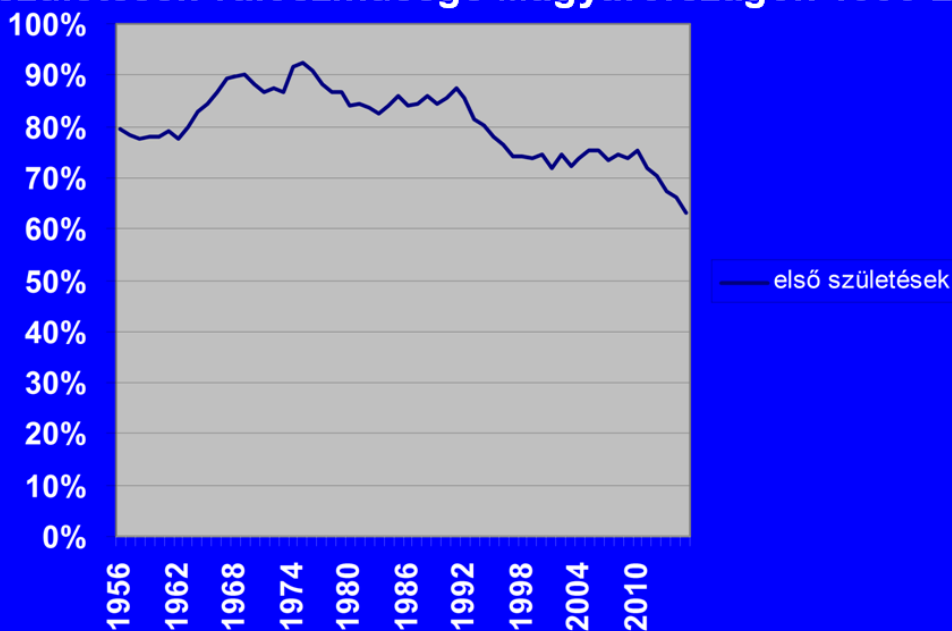

Izraelben a teljes termékenységi arányszám mindig magasan az utánpótlási szint fölött maradt. Ez azonban nemcsak az ott élő arab lakosság miatt ilyen magas, mert az oda Európából és Amerikából bevándorlott zsidó népességnek is a teljes termékenységi mutatója sosem esett 2,5 alá, sőt az 2015-re elérte a 3 gyermeket.

Igen jellemző, hogy az izraeli zsidók között, akik közül pedig igen sokan Középeurópából vándoroltak oda, az első és második gyermekek valószínűsége megközelíti a 100 %-ot és még a harmadik gyermekek valószínűsége is közel jár a 80%-os szinthez.

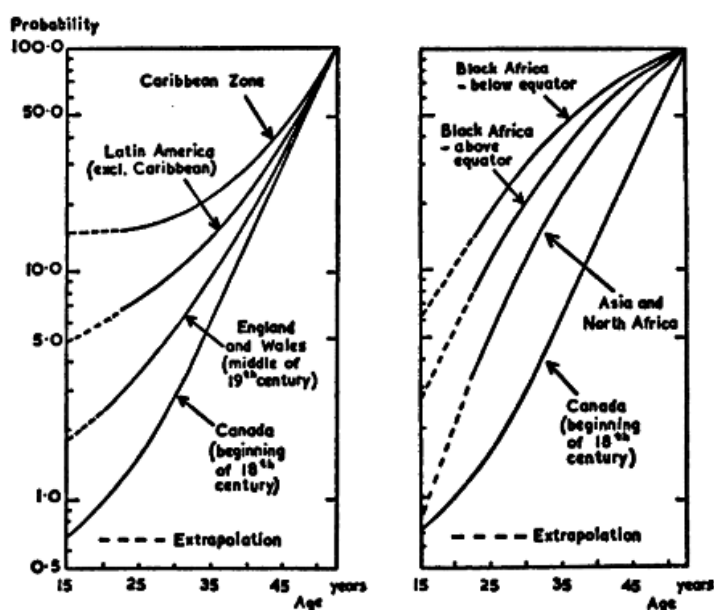
Első születések valószínűsége Magyarországon 1956-2015

Ezzel szemben Magyarországon a házasságból való első születések valószínűsége csak 1968 és 1977 között érte el legfeljebb a 90 %-os szintet, attól fogva 1990-ig a 85 % körülire ereszkedett, hogy 1992 után 75% alá süllyedjen, s végül 2015-re 63 %-ra mélyedjen. Családot aligha azért alapítanak, hogy egy gyermek se szülessék, és ezért ezek számok azt mutatják, hogy a terméketlenség sajnos igen megnövekedett hazánkban, ha a házasságoknak több mint egy harmada vált terméketlenné.

A művi vetélések következtében az elvetélt embrióból esetlegesen visszamaradt szövetek, kismedencei gyulladásos betegség, méhben okozott sérülések, s a művi vetélések megismétlése okoz terméketlenséget, mert az 1951 és 2016 között végzett hat millió abortus nem maradhatott ilyen hatás nélkül. A születés-szabályozás során magasan tartott ösztrogén szintnek is lehet terméketlenítő hatása.

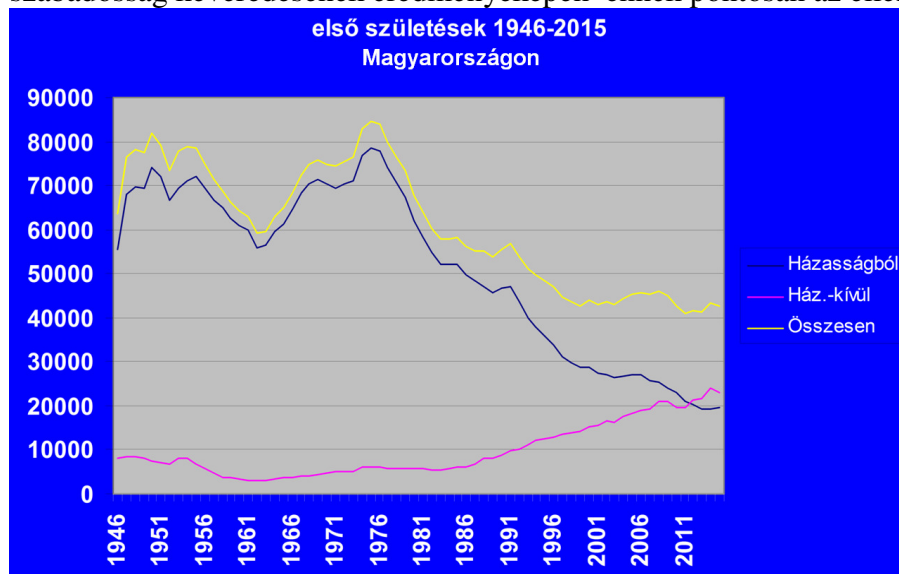
Házasságok korral növekvő terméketlensége

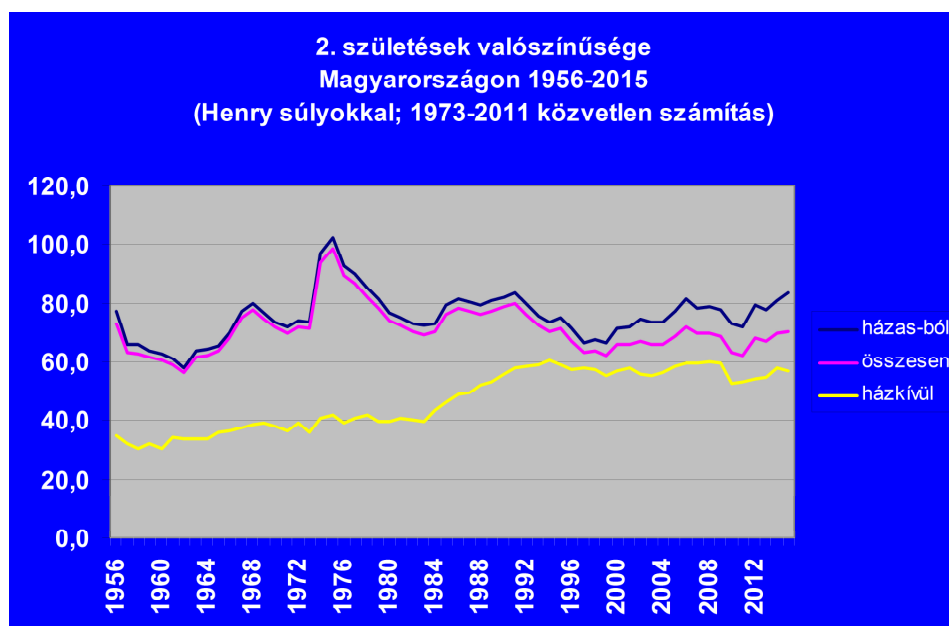
A magyar házasságok egyre fokozódó terméketlensége azonban mindinkább abból származhat, hogy a házasságra lépő menyasszonyok kora egyre idősebb korra tolódott, s ma már igen jelentős részük olyan korban tartja a menyegzőjét, amikor a termékenysége már meglehetősen alacsonyra süllyedt. Colin Clark 1968-ban kiadott mellékelt ábrájából⁷ kitűnik, hogy a terméketlenség a korral mindenütt exponenciálisan emelkedett. Ezért arra kellene törekedni, hogy a magyar lányok pártájukat még a huszas éveikben bekössék, hogy a

⁷ Colin Clark: Population Growth and Land Use, London 1968, 20. oldal.

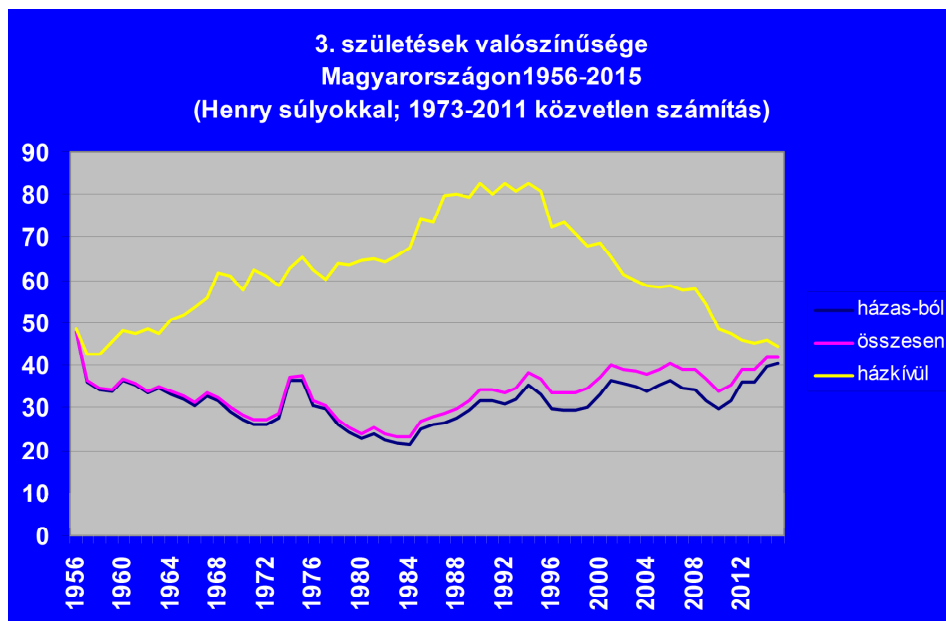
nemzet létét gyermekáldásukkal biztosítsák. A termékenységi kor végére, a csökkenő termékenységgű korra halasztott hatalmas költségekkel végzett, nem ritkán hétszer-nyolcszor szükséges lombik beültetésből is ugyanis jelenleg legfeljebb csak a párok negyedének, 25 %-ának lesz gyermeke, amivel a nemzet fennmaradását nem lehet biztosítani. Sajnos a bolzsevizmus agy mosásának egyre erősödő utóhatásával keveredő multikulturális szabadosság keveredésének eredményeképpen ennek pontosan az ellenkezőjét tapasztaljuk:

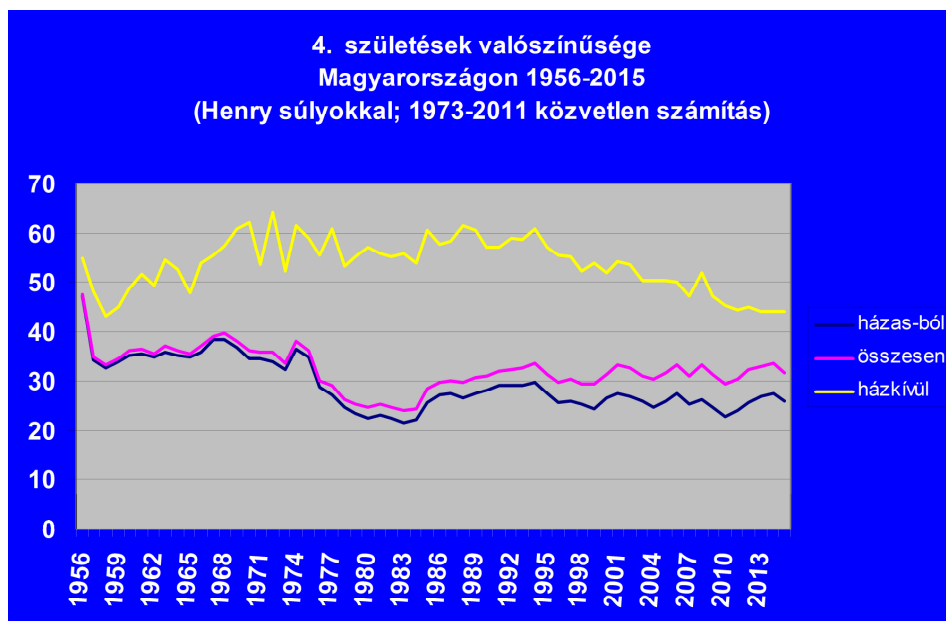
Az úgynevezett rendszer váltás óta ugyanis a házasságon kívüli születések annyira elszaporodtak, hogy jelenleg már az első születéseknek a nagyobb része házasságon kívül esik, ami világosan mutatja, hogy az anyák nagyobb része addigra még nem ment férjhez. Ennek a hatását a következő ábra mutatja csattanósan:

Ebből tehát az a hatalmas probléma származik, hogy a házasságon kívül született első gyermeket sokkal ritkábban követi második gyermek, és így a népesség utánpótlása megbénul; nem beszélve arról, hogy míg Izraelben a második születések valószínűsége megközelíti a 100%-ot, addig azt nálunk jelenleg a házasságon kívül születettek 70%-ra húzzák le.

Míg Izraelben a harmadik születések valószínűsége is eléri a 80 %-ot, azt nálunk a GYED 1983-ban 24 %-ról 1994-ben csak 40 %-ra emelte. Az I. Orbán kormány is hasonlóan 35-ről 43 %-ra, a II.Orbán kormány pedig 34-ről mindössze 42 %-ra növelte. Föltehetően a cigányok közötti *házasságon kívüli* harmadik születéseket a Bokros csomagnak sikerült 82.7%-ról 2015-ig gyakorlatilag ugyanoda 44,4 %-ra süllyeszteni.

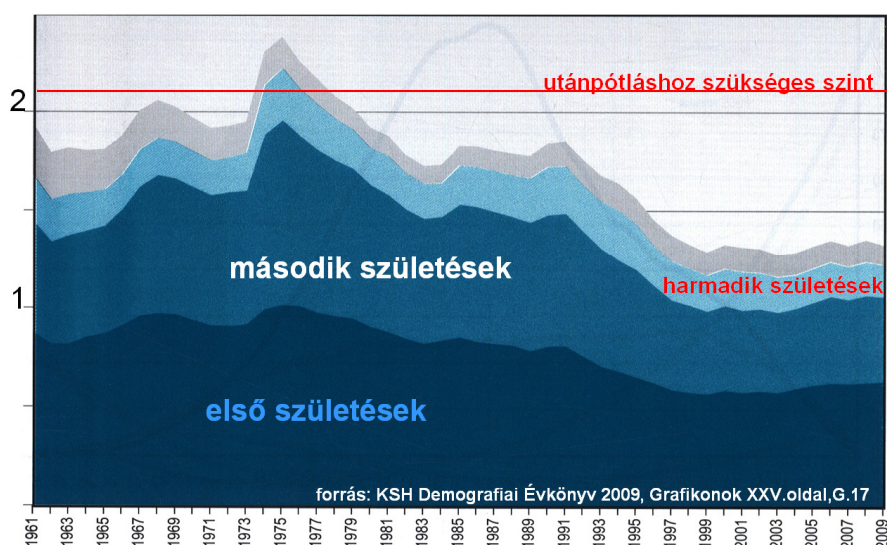

Az is jellemző, hogy míg az izraeli zsidók között a 4. gyermek valószínűsége az 50 %-os szint körül ingadozik, az nálunk csak a 30 %-os szint körül hullámzik. A házasságon kívüli (alighanem cigány) születéseknek korábban 60 % -on ingadozó gyakoriságát a Bokros csomag szintén 44,1 %-hoz nyomta le.

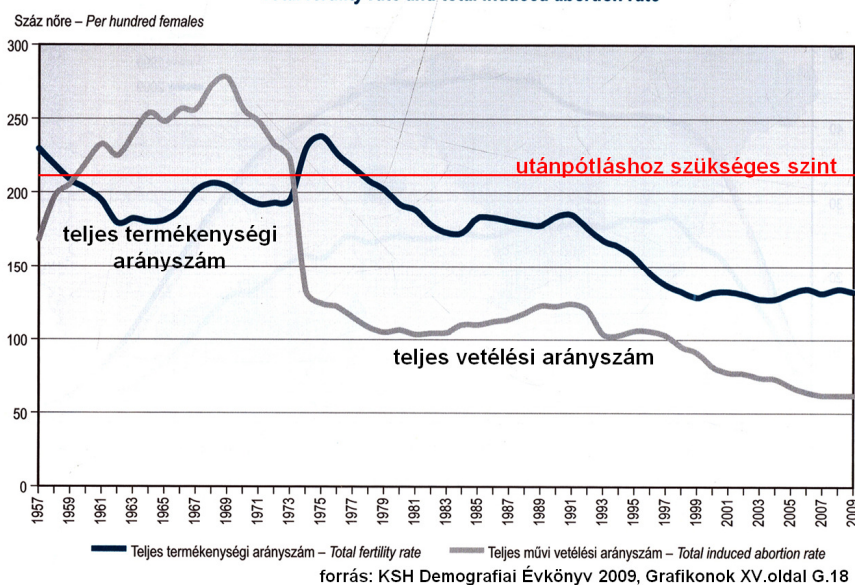
A következő ábrából kitűnik, hogy mennyire szükségesek lennének hazánkban a harmadik születések az utánpótlás biztosításához

Teljes termékenységi arányszám születési sorrend szerint

Tulajdonképpen az első két gyermeknek meg kellene közelíteni legalább a 2,00 szintet, de az már „a létező szocializmus” alatt is számottevően az alatt húzódott. Az úgynevezett rendszerváltás után pedig teljesen katasztrofálissá vált a népesség utánpótlására.

G.18. Teljes termékenységi arányszám és teljes művi vetélési arányszám
Total fertility rate and total induced abortion rate

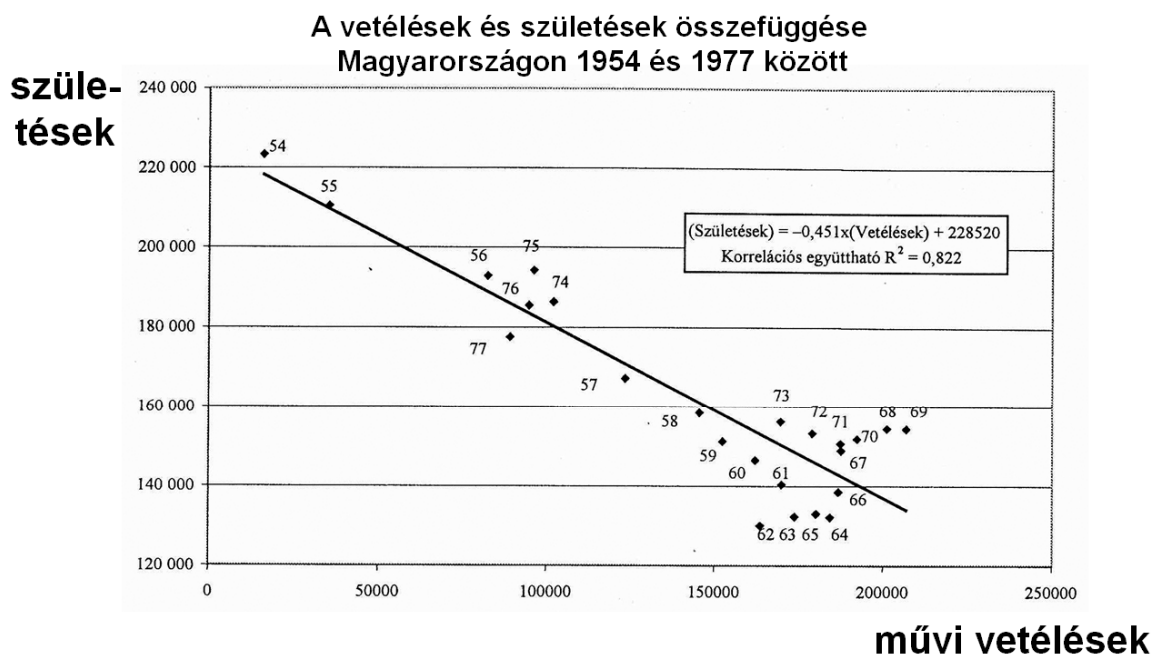
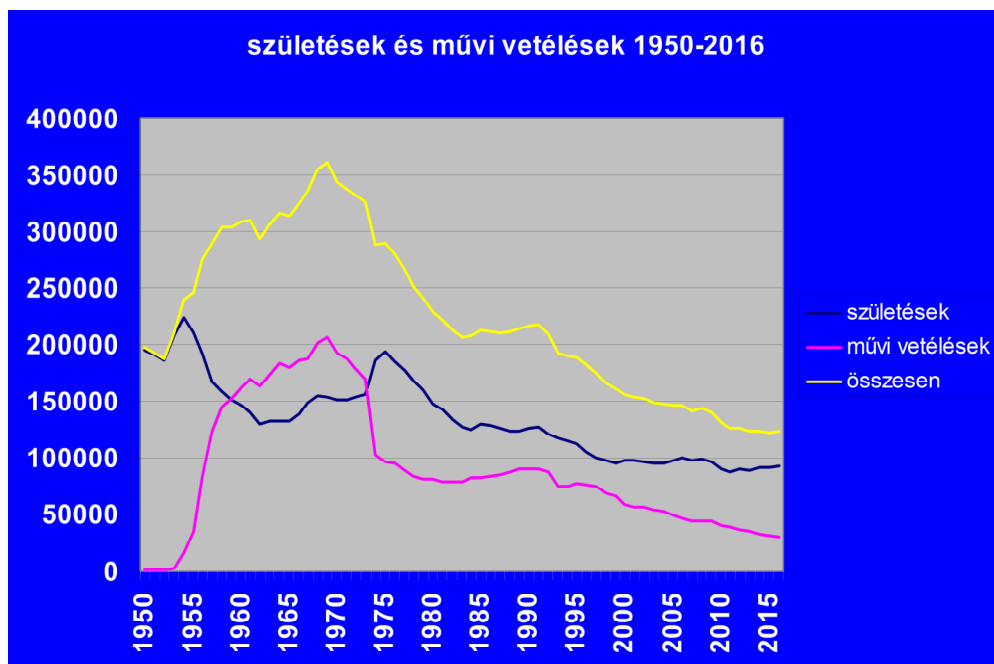

Ha az elvetelt magzatokat az ország fölnevelné, már az jelentősen hozzájárulna a népesség utánpótlási szintjének biztosításához. Ehhez az intézményes keretett meg kellene teremteni és a nem kívánt magzatoknak családokban való fölnevelését biztosítani.

Művi vetélések Magyarországon 1951-2016

1951-60	723886
1961-70	1,846615
1971-80	1,163354
1981-90	836004
1991-2000	749127
2001-2010	485379
2011-2016	203728
Σ művi vetélések 1951-2016	6,008093

Σ élve születések 1951-2016   9, 859578

Forrás: Váralljai Csocsán Jenő:

Gyermekszámnövekedési valószínűségek 1989 előtt és után,
Demográfia 2000, 2-3 szám, 286. oldal

Magyarországon a születések száma 1954 és 1977 között 82 %-ban attól függött, hogy hogyan csökkentek vagy emelkedtek a vetélések Magyarországon.

Ha 1950 és 2015 között hat millió magzatot nem vetéltek volna el, Csonka Magyarország népessége nem csökkent volna az

1980. évi 10,709 463 ról

2017-ben 9,782 949-ra,

hanem könnyen elérhetné a 16-17 milliót. Láttuk, hogy ma már a házasságok 37 %-ban nem születik első gyermek sem a terméketlenség miatt. A nemzetnek intézményesen arról kellene gondoskodnia, hogy a még ma is évente 30 000 elvetélésre kerülő magzatot örökbe fogadják és fölneveljék.

Dudits Andor: „Tanyai iskolák”(Országos Levéltár , Érszegi Géza:Archivum Regni, Bp. 2000, 75.o)

A már 85 éve meghalt gr Klebelsberg Kuno tanyasi iskoláinak falképét az elbolzsevizált történészek a mai napig elmeszelve tartják az Országos Levéltárban. Ma már azonban a falusi iskolákban nemcsak magyar viseletet, de magyar gyermeket is alig lelünk. A bolzsevizmus a magyar falut fölszámolta: ma már nincs magyar viselet, nincs magyar tánc és ének. Antall József fölmentette Andrásfalvy Bertalant a kultusztárca vezetésétől, mert az agymosott rendszerváltók irtóztak attól, hogy magyar gatyába kell majd járniuk. Táncházt helyett lett Sziget és heavy metal, a magyar rádióban népzeneként afrikai zenével növelik a magyar kultúrát és öntudatot. A magyar táj újjáélesztését meg sem kísérelték, a magyar viselet politikailag nem „correct.” A magyar falu kihalása megpecsételődött. A falvakon a vénasszonyokon kívül az iskolákban csak cigánygyerekeket találni. Nincsen magyar parasztság, akiknek a gazdaságaik művelésére emberkézre volt szükségük. A magyar falut újjá kell éleszteni, mint ahogy az évszázadokon keresztül a népesedés forrása volt. A magyar falu és magyar táj újjáélesztése az idegenforgalomnak pompás erőforrásává válna, ha kellő hozzáértéssel művelnék a népi művelődést fölélesztve, és visszaalakulna újra a magyar népesség forrásává.

2012-3 évben a gyermekszám országos átlagban volt. Ezzel szemben a valóban vallásos családoknál a gyermekszám a 2,1 utánpótlási szint fölött állt, mert a lelkészek családjának átlagos gyermekszáma a	1,34
Dunántúli Református Egyházkerületben	2,56⁸
Dunamelléki Református Egyházkerületben	2,54⁹
Tiszáninneni Református Egyházkerületben	2,34¹⁰
Tiszántúli Református Egyházkerületben	2,18¹¹
Északi Evangélikus Egyházkerületben	2,37¹²
Nyugati Evangélikus Egyházkerületben	2,20¹³
Déli Evangélikus Egyházkerületben	2,35¹⁴
hajdudorogi gör.kat. egyházmegyében	2,83¹⁵
miskolci gör.kat. adminisztratúrában(18 alatt)	3,11¹⁶
rom.kat. Egyetemi Templom Don Bosco Énekkarban¹⁷	2,54¹⁸
klotildligeti ferences harmadrendben¹⁹	4,40²⁰

⁸ Farkas Gergely 2012 júl 3; 14:58 júl. 30 9:24

⁹ Kardos Ábel számítása 2012 júl. 5 8:45

¹⁰ Dr Domokos Zoltánné 2012 júl. 3 12:07 (351:150=2,34)

¹¹ Buzásné Kiss Orsolya 2012 júl. 13(510:234=2,18)

¹² Horváth-Hegyí Áron 2012 aug. 2. 13:31,14:23 (275:116=2,37).

¹³ Adámi János 2012 aug. 8 (220:100=2,20).

¹⁴ Jó Angelika 2010 aug. 22, 12:28 (197:84=2,35).

5 gyermek 1 család; 4 gyermek 19 család; 3 gyermek 14 család; 2 gyermek 30 család;
1 gyermek 14 család; 0 gyermek 6 család; (egyedülálló 14 lelkész).

¹⁵ Hajdúdorogon (467gyermek):(165 papi családban)=2,83 (gorogkatolikus.hu).

¹⁶ Miskolcon Kaulics László 2012 júl. 19 (212:68=3,11) (gorogkatolikus.hu a miskolci joghatóságnak csak 11 papját említi : 11 papi családban 39 gyermek=3,54).

¹⁷ az énekkar nem lelkész tagjai.

¹⁸ Bakonyi Péter 2012 júl. 15 (89:35=2,54).

7 gyermek 1 család; 5 gyermek 4 család; 4 gyermek 4 család; 3 gyermek 9 család; 2 gyermek 6 család;
1 gyermek 7 család (*egy gyermek ezek közül örökbefogadott); 0 gyermek 4 család.

¹⁹ a harmadrend nem lelkész tagjai.

A fönti összehasonlítás azt tanúsítja, hogy a népesség utánpótlása első sorban nem anyagi kérdés, hiszen az biztos, hogy az elmúlt évtizedekben a lelkészek családjai nem dúskáltak a földi javakban, s korántsem a legjobban fizetett rétegekhez tartoztak, hanem inkább a gyenge jövedelműekhez.

Mindebből kitűnik, hogy a népesség utánpótlásának a biztosításához emelni kellene a vallásosságot, s minimumként a hitoktatást áthatóvá téve, s országossá kellene tenni.

A vallási statisztikák azonban azt mutatják, hogy a népesség agyamosásának utóhatására a vallásosság az úgynevezett rendszerváltást követően még rohamosabban csökkent, ami arra mutat, hogy az egyházak nem találták meg a módját a hit terjesztésének a XXI. században. Kánonjoggal nem lehet a templomokat megtölteni. Ahhoz olyan lelkes prófétikus személyiségek kellene, mint amilyen Prohászka Ottokár, Mindszenty József, Bangha Béla, Dudás Miklós, Marcell Mihály, Szent Bernát, Árpádházi Szent Erzsébet voltak meg Alcoque Szent Margit, akinek a Szent Szív tiszteletének lendülete XII. Pius halála óta igen hiányzik. Az lehet, hogy a kánonjogászok által kedvelt egyszerű papok eredményesen tudnak érvelni a vadaknak Afrikában. Európában azonban a népességnek egyre nagyobb százaléka végzett egyetemet, akiket aligha tudnak meggyőzni olyan papok, akik még az egyház nyelvét se tudják megtanulni.

Az elmúlt századokban gyönyörű freskók, pompás szobrok és csodálatos székesegyházakban Palestrina, Mozart és Beethoven miséi hirdették és terjesztették a hit nagyszerűségét. A vatikáni zsinat után az új templomok alig különböznek a művészetektől teljesen megfosztott modern gyárépületektől, pedig már a katakombák is ékeskedtek falképekkel és Jó Pásztor szobrokkal. Az 1950-es években még alig volt olyan kültelki plébánia Budapesten, ahol nem adták volna elő Schubert G-dúr miséjét, ma már a „Szent vagy Uram” énektár énekeit se nagyon éneklük többé.

XXI. században azonban a művészeteket, a tudományokat és médiát az egyháznak éppenúgy tudni kellene használni, ahogy azt a gótika korában megtette, és ahogy Szent Pál a kor vitorlásaival s irodalmi szintjén tolla erejével terjesztette a kereszténységet. Szent Pálnak hatalmas műveltségével sikerült a kereszténységet az egész római birodalomban elterjesztenie. Nagy Szent Vászoly és a kappadókiai atyák a kor legjobb egyetemein tanulva s elsajátítva a kor műveltségét tudták a kereszténységet fönntartani a bizánci birodalomban.

Nagy Szent Albert, Aquinói Szent Tamás és Szent Bonaventúra a párizsi egyetemen művelték és fejlesztették ki a keresztény bölcseletet, ami az európai művelődést évszázadokra meghatározta. A jezsuiták egyetemeikkel tudták a katolicizmust az egész világon virágzóvá tenni és még a kínai császári udvarba is elvinni. Ha valaki nem szeret Rafael és Michelangelo festményei között élni, az aligha tudja az európai civilizációt megkeresztelni. Az Úristen a

---

²⁰ Kauser Tiborné 2012 júl. 15 (88:20=4,40).

7 gyermek 1 család; 6 gyermek 2 család; 5 gyermek 9 család; 4 gyermek 2 család; 3 gyermek 4 család; 2 gyermek 2 család; 1 gyermek 0 család.

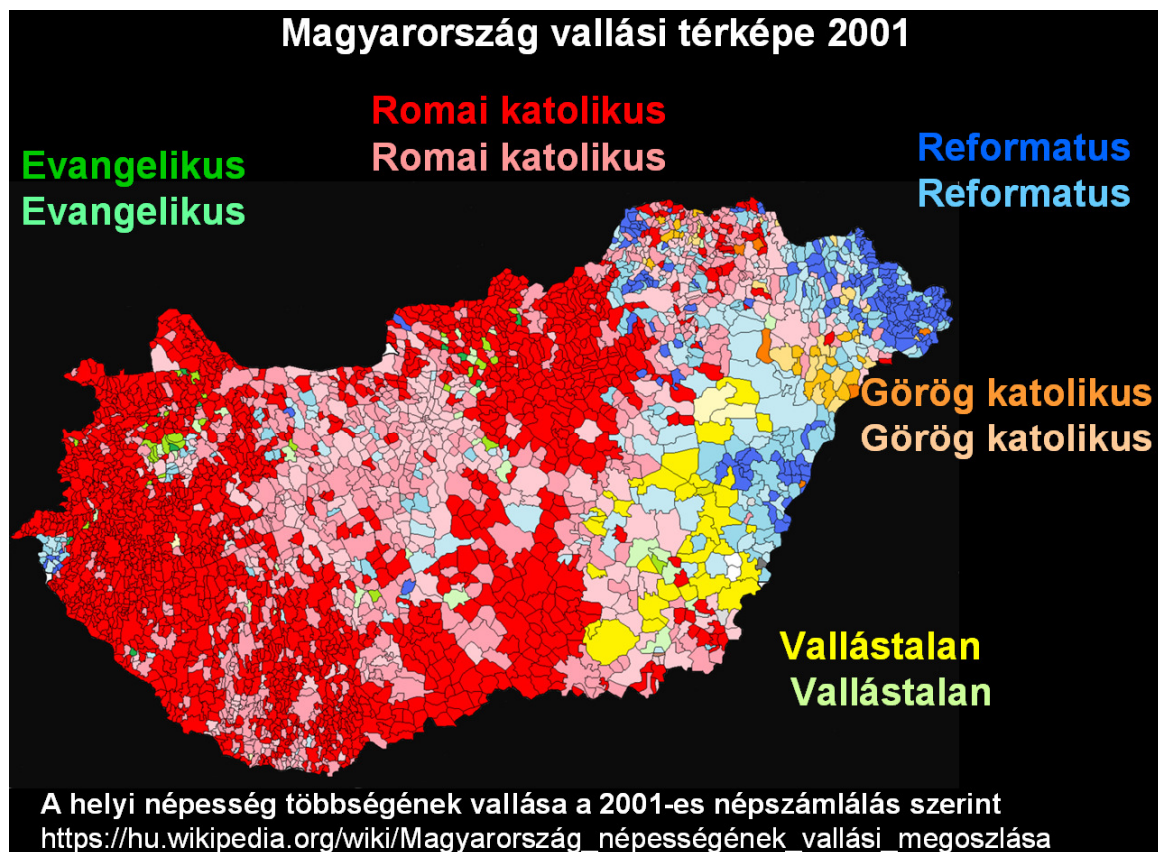
quantum mechanika egyenleteinek és a génöröklés szabályai szerint gondolkodik. Az Ő nagyságát aligha tudják a XXI. század civilizációjában terjeszteni azok, akik még az egyházi tudományosság évezredes alapját, a latint se beszélik.

Ellentétben Mindszenty József hercegprímással, aki jóformán az egész országot meg tudta mozgatni, korunkban a vallásilag közömbösek és a vallástalanok aránya szaporodik. A békepapok nem hiába ágáltak a hercegprímás ellen, ma 27 évvel a „rendszerváltás” után a békepapok közül még mindig vannak, akik akadályozzák szentté avatását és ágálnak ellene. Így aligha sikerül azt a lelkesedést újjáéleszteni, ami belőle áradt. Oroszországban maguk az egykori szovjet vezetők járultak hozzá ahhoz, hogy vissza kell építeni a Stalin által lerombolt Üdvözítő Krisztus székesegyházat. Nálunk Magyarországon még mindig maradtak káderek, akik az ateizmus egyházrombolásának a fölszámolását akadályozzák, nehogy Majláth Gusztáv püspöknek és a Regnum Marianumnak mély lelkeségét megtestesítő gyönyörű templomát visszaállítsák, mert anélkül az ötvenéves lélekpusztító agymosásnak nem lehet eltörülni a nyomát, és egyúttal sikerül a magyar művelődés épülő hatalmas negyedét vallástalanítani, nehogy templomba tévedjenek, akik múzeumokba járnak, vagy a Városligetben fölüdülnek.

Magyarország vallási megoszlása a népszámlálások szerint

	1930	1949	2001	2011
Római katolikus	64,84%	67,80%	51,87%	37,15%
Görög katolikus	2,32%	2,70%	2,64%	1,80%
<i>Katolikusok összesen</i>	<i>67,15%</i>	<i>70,49%</i>	<i>54,51%</i>	<i>38,96%</i>
Ortodox keresztény	0,46%	0,39%	0,14%	0,14%
Reformátusok	20,88%	21,89%	15,91%	11,61%
Evangélikusok	6,15%	5,24%	2,99%	2,16%
Zsidók	5,12%	1,45%	0,13%	0,11%
Egyéb vallás	0,22%	0,40%	0,95%	1,68%
Nem tartozik felekezethez	0,02%	0,13%	14,55%	16,69%
Ateista				1,48%
<i>Felekezetmentesek és ateisták együtt</i>	<i>0,02%</i>	<i>0,13%</i>	<i>14,55%</i>	<i>18,17%</i>
Nem válaszolt			10,83%	27,16%
Felekezethez nem tartozók & nem válaszolók			25,38%	53,34%

A népszámlálások sajnos azt mutatják, hogy míg a bolzsevizmus 45 éves agymosása alatt a lakosságnak csak 25 %-a szakadt el a vallásoktól 2001-ig, annak a hatása a XXI. században tovább terjedt é 2011-re a népességnek már több mint a felét elérte. Ennek mentalitásnak a terjedése aligha kedvez a népesség utánpótlásának a biztosításához, ami többek között bizonyos felelősség vállalással és áldozatvállalással is jár.

Magyarország vallási térképe szerint 2001-ben a vallástalanok főként a Tiszánúl délibb részén sűrűsödtek. Budapesten 2001-ben a lakosság 37 % nem tartozott egyházakhoz, 2011-ben azonban az arányuk már már 57 %-ra növekedett:

Budapest vallási megoszlása a népszámlálások szerint 1941-2011

Évszám	Összesen	Római katolikus	Izraelita	Református	Evangelikus	Görög katolikus	Görögkeleti	Egyéb, ismeretlen
1941	1 164 963	734 901 (63,1%)	184 453 (15,8%)	158 324 (13,6%)	61 817 (5,3%)	15 744 (1,4%)	4455 (0,4%)	5269(0,5%)
1949	1 057 912	713 124 (67,4%)	96 537 (9,1%)	160 167 (15,1%)	55 931 (5,3%)	16 348 (1,5%)	4823 (0,5%)	10 973 (1,0%)
1949 ^[29]	1 589 065	1 109 345 (69,8%)	101 258 (6,4%)	247 060 (15,5%)	85 960 (5,4%)	23 286 (1,5%)	6509 (0,4%)	15 647(1,0%)
2001	1 777 921	808 460 (45,8%)	9468 (0,5%)	224 169 (12,6%)	46 449 (2,6%)	28 901 (1,6%)	3823 (0,2%)	656651(36,9%)

2011   29,0%   0,5%   8,5%   1,8%   0,9%   56.8%

Budapest Székesfőváros Statisztikai Évkönyve az 1944-1946. évekről, KSH, Bp. 1948, p. 14,

1949. évi népszámlálás, 9. Demográfiai eredmények, KSH, Bp. 1950, p. 324

1949. évi népszámlálás, vallási adatok településként, KSH, Bp. 1995, p. 17

[A népesség vallás és felekezet szerint \(2001-es népszámlálás\)](#)

A 2011. évi népszámlálási adatok a www.ksh.hu honlapon

<https://hu.wikipedia.org/wiki/Budapest>

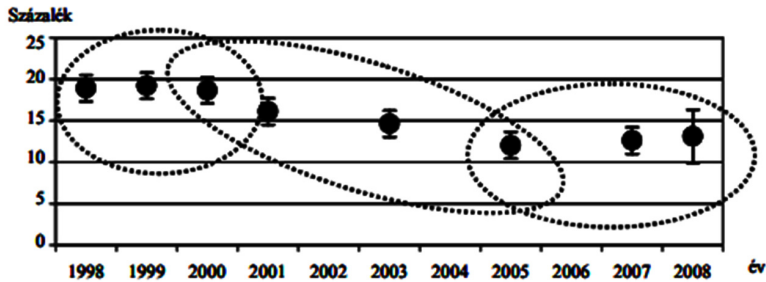
Év	Százalékos arányok a vallásosak körében			
	Budapest	Megyei jogú város	Város	Község
1998	14,1	13,0	27,4	45,5
1999	13,8	20,2	19,6	46,4
2000	17,6	15,0	18,9	48,5
2001	17,3	21,3	15,9	45,5
2003	13,1	18,3	24,4	44,2
2005	18,2	31,1	10,5	40,3
2007	7,4	14,8	35,9	42,0

Keller Tamás: Változás és folytonosság a vallásossággal kapcsolatban,
Statisztikai szemle, 2011 február (88. évfolyam, 2 szám) 151. oldal

A megelőző táblázatban a vallásosoknak arányának ingadozása föltehetően a módszer és számbavétel módjának és mikéntjének esetleges változásától is származhat. Így a megyei jogú városokban Budapesthez hasonlóan alacsony a vallásosság, míg a többi kisebb városokban valamivel magasabb. A községek vallásossága azonban a városokénál mindig számottevően nagyobb, többnyire kétszerese volt.

Vallásukat legalább havi rendszerességgel gyakorlók a teljes népességben

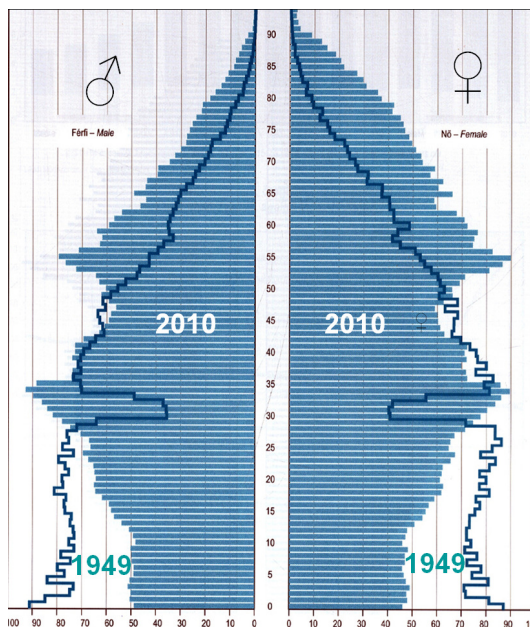
1. ábra. A vallásukat legalább havi rendszerességgel gyakorlók aránya a teljes népességben

Keller Tamás: Változás és folytonosság a vallásossággal kapcsolatban, Statisztikai szemle, 2011 február (88. évfolyam, 2. szám) 144. oldal*

Keller Tamás vizsgálata azt mutatja, hogy a vallásosság 2000 és 2005 között megközelítőleg 18 %-ról a felére csökkent, s azóta nem emelkedett számottevően, ami aligha hat kedvezően a gyermekvállalás növekedésére.

Az izraeli zsidó népesség magas gyermekszámnövekedési valószínűségeiben nagy szerepe van az ott biztosított lakásteremtési lehetőségnek (ezért sokat várhatunk a CSOK-tól), de Izraelben is az orthodox vallásos családoknak sokkal nagyobb a termékenysége, mint a többieknek. Ezt a jelenséget a társadalmi hajszaövevést fölfedező Arsène Dumont már 1890-ben fölsírmerte: «Mennyire tragikus, hogy a jó istentelen franciák képtelenek magukat újratermelni, amíg a hívő országuk körülöttük még mindig megteszik; Franciaországnak nagy szüksége lenne arra, hogy visszaállítsa a családi életre való érdekesítést, 'avégett, hogy kívülről tartásuk a férfiakat a kocsimákon és a lányokat a templomokon' »²¹

Magyarország korfájának 1949. évi piramis alakja 2010-re hagymakupolássá alakult.

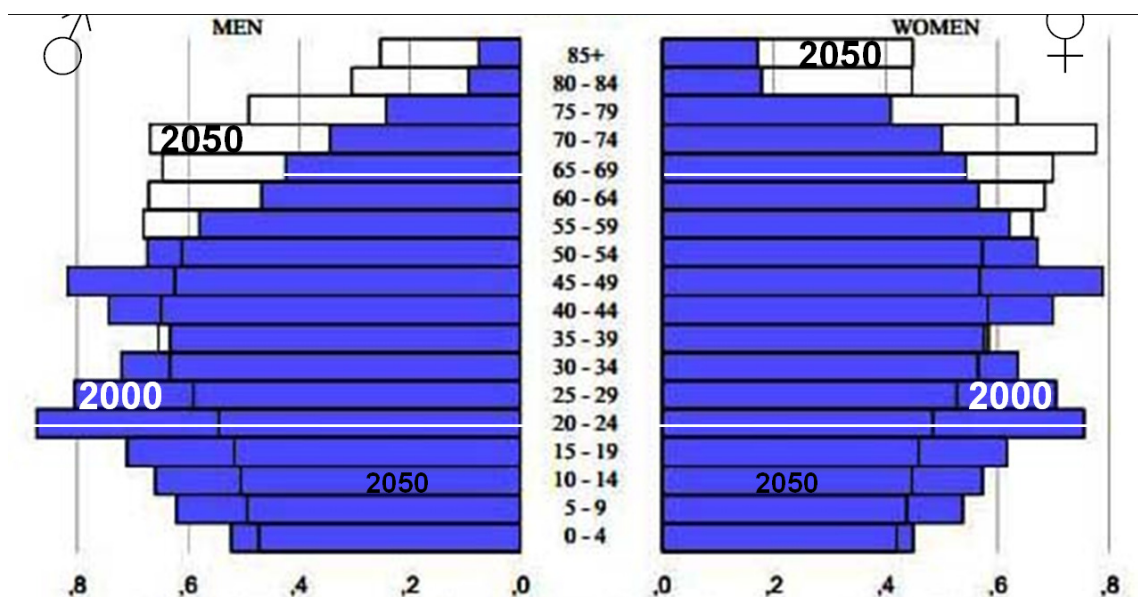
Ez azt tükrözi, hogy a nyugdíjasok aránya egyre emelkedik és az eltartásukra kerülő ifjabb korosztályok létszáma pedig egyre fogy.

forrás: KSH Demográfiai Évkönyv 2009,

Grafikonok XVII. oldal G.1

²¹ Arsène Dumont: „Dépopulation et civilisation” című Parisban 1890-ban megjelent munkáját idézi Colin Clark: „Population and Land Use”, London 1968, 184-5. oldal

AZ OECD összehasonlítja a megelőző ábrában a 2000 évi és a várható 2050.évi korfánkat. A nyugdíjasok egyre emelkedő arányával szemben tehát a munkaképes korúak aránya mindinkább csak csökken.

$$\frac{\text{nyugdíjas korú}}{\text{munkaképes korú}} = \frac{65 \text{ fölött}}{20-64} = \begin{cases} \text{2000-ben:} & 24\% \\ \text{2050-ben:} & 50\% \end{cases}$$

Ezen megfontolásokból a Demográfia 2000. évi 2-3. számának 300-301. oldalán már javasoltuk: „Harmadik gyermek gyakoriságának jelentős emelkedése nélkül azonban a társadalombiztosításnak a nyugdíjasok és a munkaképes korúak egyensúlyát aligha lehet helyreállítani. Ezért a kormányzatnak arra kellene törekedni, hogy a három gyermekkel rendelkezők megfelelőbb nyugdíjhoz jussanak, mint a gyermektelenek és az egykésék.”

Ezt kifejtettem számos helyen: így Dr. Semjén Zsoltnak, majd a miniszterelnöknek, továbbá a MNB felügyelőbizottságából Varga Istvánnak a MAOSZ elnökének kérésére a Magyar Közgazdasági Társaságban. Ugyanezen javaslatomnak az ország Alaptörvényébe iktatását 2011 április 4-én fölterjesztették az országgyűlésnek: „Az állami nyugdíjnak arányban kell állnia a kitanított utódok számával”

Ugyanerről a III. Báthory-Brassai Konferencia plenáris ülésén 2012. július 7-én tartott részletes előadásom megjelent a konferencia anyagában.

A III. Báthory-Brassai Konferencia plenáris ülésén 2012. júl 7-én tartott előadásomon kifejtettem, hogy az egyes személyek majdani nyugdíjának nagyságát a megszületett és örökbefogadott -és természetesen kitanított- gyermekeik számától kell függővé tenni, mert a gyermekteleneket a nagycsaládosok gyermekeinek kell majd eltartaniok.

Ezt az alapvető igazságtalanságot Botos József és Botos Katalin a Pénzügyi Szemle 2011 évi 2. március végén megjelent számának 157-166. oldalán «A kötelező nyugdíjrendszer reformjának egy megoldása.» című tanulmányában, valamint a Pénzügyi Szemle online kiadásában 2012 április 2-10 között további öt cikkben vizsgálta.

Botos József és Botos Katalin a Pénzügyi Szemle online kiadásában 2012. április 4. 08:01:01 fejtették ki számításaikat, melyekben vizsgálták, hogy a gyermekek kitanítását is magába foglaló 22 éven át a szülők mennyit költenek a gyerekekre.

Gyermeknevelés és kitanítás költségei Botos József szerint

GYERMEKSZÁM A CSALÁDBAN	Gyermekekre kitanításukkal fordított összköltség munkaidőben	Amivel az utolsó gyermek hozzáadása növeli a gyermekekre fordított költséget
0 gyermek	0 év	--
1 gyermek	7,3 év	7,3 év
2 gyermek	11 év	3,7 év
3 gyermek	13,2év	2,2 év
4 gyermek	14,5 év	1,5 év

Hangsúlyozták, hogy a gyermektelen pár teljes jövedelmét magára költheti, ellentétben a gyermek nem nevelőkkel.

Számításaik szerint az első gyermek vállalása különösen nagy terhet ró család háztartására; a másodiké is de már kisebbet, s az utána következő gyermekek befogadása szerintük már viszonylag tovább csökkenő további kiadásokkal jár. Az azonban aligha fogja a párokat a házasság további növelésére ösztönözni, ha a következő gyermekekre jutó juttatások egyre csökkennek.

Az államháztartás fizetési mérlegének egyensúlyát egyre inkább veszélyezteti, hogy egyre több nyugdíjast egyre kevesebb munkaképes korúnak kell eltartania. A javasolt a megoldással viszont nem terheljük a jelenlegi és a közvetlenül következő évek fizetési mérlegét.

Természetesen figyelembe kell venni, hogy vannak olyanok, akiknek nem születhet természetes gyermeke, de azok is örökbe fogadhatnak apátlan, illetve anyátlan gyermekeket, akiknek a nevelése szintén gondoskodásra vár.

Másrészt azt is hangsúlyozni kell, hogy a társadalombiztosítást csak terhelik a tanulatlan és ki nem tanított egyedek, akik pusztán a munkanélküliek táborát, s azok eltartását növelhetik. Ezért az ilyen tanulatlan személyek szaporításának gondatlanságáért, és a társadalombiztosításra rótt terheiért a társadalombiztosítás aligha jutalmazhatja a felelősöket.

Összefoglalásul megállapíthatjuk, hogy az örömdetes hogy a kormánynak sikerült megállítani a születések számának 37 éve tartó állandó csökkenését, s hogy a teljes termékenységi mutató 1,24-ről 1,49-re emelkedett. A lakásteremtési támogatás igen hatékony és sikeres szernek bizonyult Izraelben is a népesedés növelésére, és olyan otthonokat kell

tervezni, amelyek serkentik 3-4 gyermekes családok létrejöttét, mert egy 50 m²-es garçon lakásban már 3 gyermeknek sem igen jut hely, hogy tanuljon, még kevésbé, hogy hancúrozva gyermek legyen.

A népesedés egyre fokozódó előregeése és jelenleg sem csökkenő világháborús veszteségeket sokszorosan fölülmuló pusztulása megkívánja, hogy a teljes termékenységig mutatót mielőbb az utánpótlási szintre emeljük.

Ehhez a terméketlen párok termékenységének pótlására az elvetélt magzatokat intézményesen örökbe kellene fogadni.

A népességnek pedig tudatosítani kell, hogy a társadalom csak úgy lesz képes nyugdíjakat fizetni, ha az állami nyugdíjak arányban fognak állni a kitanított természetes illetve örökbefogadott utódok számával, amit a társadalmi igazságosság is megkövetel; éppenígy a lányoknak termékenykorban való házasságkötésének honorálását.

Mindez fokozottabban arra mutat, alapvetően szükség van arra, hogy a társadalmat a nyugdíj-rendszer alapvető átrendezésével fölrázzuk, mert a népességnek a világháborúkat sokszorosan fölülmuló évtizedeken át tartó pusztulása hamarosan lehetetlenné teszi nemcsak azt, hogy a csökkenő értékű nyugdíjakból meg lehessen élni, hanem maguknak a nyugdíjaknak folyósítását.

A népesség utánpótlása, a nemzet jövője azonban alapjában nem anyagi kérdés. A népesség vallásosságát a bolzsevizálás agymosásának fölszámolásával helyre kell állítani, mert meg kell értenünk, hogy amint egyedül a kereszténység tudta a magyarságot 1000 éven át itt a Kárpátmedencében megtartani, csak az őszinte keresztény családok termékenysége fogja tudni a jövőjét biztosítani.

Váralljai Csocsán Jenő